REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

ABC AUDITED PAID CIRCULATION

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489.

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

MAY 31st, 1963 — No. 598 — 18th YEAR OF PUBLICATION

En toen de Pinksterdag aanbrak, waren allen tezamen bijeen.

En eensklaps kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige windvlaag en vulde het gehele huis, waar zij gezeten waren;

en er vertoonden zich aan hen tongen als van vuur, die zich verdeelden, en het zette zich op ieder van hen;

en zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en begonnen met andere tongen te spreken, zoals de Geest het hun gaf uit te spreken.

Handelingen 2:1—4

Pentecost

Once more the last in the series of Christian holy days has arrived, and as usually, it came quietly. For this feast no carols, no scenes, no gifts, no hats nor greeting cards are available. For the church of Christ, however, it is a day of utmost importance, for on this day the promised Comforter came down to Christ's own. It is not very difficult to understand why this great event in the history of the Church goes by almost unnoticed in today's world, for nothing about the coming of the Holy Spirit is concrete. Pentecost is an event of the spirit and therefore can only be experienced by those who, through faith, have been incorporated into the body of Christ.

Throughout the Scriptures, however, God has given symbols, parables and examples which simplify, clarify and make the great truths of His revelation more meaningful to us. So, for example, the Christian experiences the assurance of the forgiveness of sin each time baptism is administered and each time the Lord's Supper is celebrated.

The design on this page is a symbol intended to make Pentecost more meaningful for us. Starting from the top we first see a circle, the symbol of the completeness of salvation. Our redemption is the work of the Holy Trinity, Father, Son and Holy Spirit, here symbolized by the triangle. On Pentecost the Person of the Holy Spirit in all His power and glory is revealed to the church. The dove has been given to us as the symbol of the Holy Spirit (Luke 3:22).

The flame is the symbol of the light and power of the Holy Spirit which He gives to the redeemed. The open book, the symbol for the Bible is the revelation of God to us. Through it the Holy Ghost, the stylized dove at the bottom of the book, works in the hearts of man, comforts, teaches, convicts of sin and guides the believers into all truth (John 14:16).

He is the One Who, though unseen, is always with us and through us He builds the Kingdom of God. Let us give thanks this Pentecost for the great gift of the Holy Spirit and let us pray that He will work mightily in and through us to the Glory of our Triune God.

PINKSTEREN A.D. 33

Het is nog vroeg in de morgen wanneer Judith de deur van haar huis achter zich sluit, en het pad opgaat, dat naar de waterput leidt. Het is nogal een eindje lopen, en meestal gaat ze ook wat later op de morgen, tegelijk met de andere vrouwen en meisjes uit de buurt, dat is gezelliger. Maar vanmorgen voelt ze geen behoefte om te praten en nieuwtjes uit te wisselen, daarom hoopt ze dat ze nu maar een van de eersten is. Mirjam, haar dochtertje van zes, slaapt nog, maar ook al wordt ze wakker terwijl haar moeder weg is, dan kan ze gerust alleen gelaten worden, daar is ze oud genoeg voor.

Het is stralend weer, en met welbehagen snuift Judith de frisse morgenlucht op. De geur van rijp koren vermengt zich met die van de bloeiende veldbloemen, vogels kwinkeleren, en ergens in de verte hoort ze het prille geluid van een huilende baby.

"Wat heeft Jehovah alles schoon geschapen," denkt Judith. En wat is haar eigen leven ook schoon en gelukkig geweest, tot enkele maanden geleden toe. Nu, nu een wolk haar levensgeluk dreigt te verduisteren, realiseert ze zich pas hoe volmaakt alles geweest is. Al voortwandelend, de waterkruik op haar hoofd, mijmert ze verder. Ze is mooi, zoals ze daar loopt, haar gestalte is kaarsrecht, haar ogen staan helder, het donkere haar heeft een natuurlijke golf, ze is een echte dochter Abrahams.

Maar haar gedachten zijn verre van opgewekt deze morgen. Haar huwelijk met Andreas, nu zeven jaar geleden gesloten, is tot op heden heel gelukkig geweest. En toen nu zes jaar geleden hun dochter geboren werd, had ze nog maar één wens; haar man nu een zoon te schenken. Die wens ging niet zo snel in vervulling als ze gehoopt hadden, en toen ze nu een goede twee jaar geleden besloten hier naar Nazareth te verhuizen, was Mirjam al een meisje van vier jaar. Eerst hadden ze zich wat vreemd gevoeld in hun nieuwe woonplaats, maar Andreas en ook zijzelf hadden de gave zich snel vrienden te kunnen maken. Andreas, als koopman, was soms wel eens enkele dagen achter elkaar van huis, als hij naar Jeruzalem moest om inkopen te doen. Maar de buren bleken vriendelijk te zijn en kwamen Judith soms gezelschap houden, terwijl zijzelf zich vaak verdienstelijk maakte door op hun kleintjes te passen wanneer de moeders naar de markt moesten om inkopen te doen. Zodoende duurde het niet lang of ze voelden zich hier volledig op hun gemak in dit dorp. Wanneer Andreas 's avonds, na een drukke dag, zat uit te rusten onder zijn vijgeboom, kwamen de mannen uit de buurt vaak bij hem praten, terwijl Judith door de vrouwen al gauw ingelicht werd over familierelaties en andere verhoudingen, zodat ze allebei ook al spoedig heel wat mensen leerden kennen. Zo leerden ze ook dat dit de plaats was waar de Rabbi Jezus was opgegroeid. Voordat ze hier kwamen wonen haden ze wel eens over Hem gehoord, Hij moest een groot profeet zijn, die zelfs wonderen kon doen. Maar de meningen die ze over Hem hoorden waren nogal verdeeld geweest, sommigen zeiden ook dat Hij een grote bedrieger was, die zich notabene de Zoon van God noemde. Zelf hadden noch Andreas, noch Judith, Hem ooit gezien. "Was dat maar zo gebleven," dacht Judith opeens hartstochtelijk," was het maar zo gebleven dat we Hem nooit gezien hadden, dan kon Hij nu, zelfs na Zijn dood, ons huwelijksgeluk niet meer bedreigen." Het leek allemaal zo mooi, nu ongeveer vier maand geleden wist ze dat ze weer moeder zou worden. Buiten zichzelf van vreugde waren ze allebei geweest. Kort daarop nam Andreas zijn vrouw en kind mee naar Jeruzalem voor een paar dagen. Judith had daar een getrouwde zuster wonen, en hun verblijf daar was heel prettig geweest. Alleen één ding bedierf voor Judith de laatste dag. 's Morgens vroeg was Andreas al naar de markt gegaan. Toen hij enige uren later thuis kwam was hij erg opgewonden. 'Judith, ik heb eindelijk zelf de Rabbi Jezus gezien en horen spreken," vertelde hij, "en ik wil dat jij vanmiddag ook meegaat, ik heb horen vertellen dat Hij hier de hele dag zal vertoeven. Kom en zie voor jezelf! De mensen in Nazareth kunnen wel zeggen dat Hij vroeger heel gewoon was, en niets bijzonders deed, en dat Hij hen later in Nazareth erg beledigd heeft, zo erg zelfs dat ze Hem wilden doden. Zelfs geen wonder kon Hij doen in de plaats waar Hij Zijn hele leven gewoond had!

Maar nu heb ik Hem zelf gezien. En waarlijk, Hij is een groot profeet! Hij geneest zieken en ze vertellen dat Hij zelfs doden weer levend maakt. En de woorden die Hij spreekt. Zou dit niet de beloofde Messias kunnen zijn? De Koning van Israel die ons van de Romeinen zal verlossen?"

Bijna woordelijk herinnert Judith zich nog zijn verhaal. Ze beleeft weer in gedachten de schrik die ze gevoelde. Zou haar eigen man zich nu ook laten meeslepen door zijn gevoelens en een volgeling worden van Iemand die zich steeds meer de vijandschap van de leidslieden van Israel op Zijn schouders laadde? Maar gewillig ging ze 's middags met haar man mee. Er was een groot gedrang op het tempelplein, en toen ze dan eindelijk Jezus ontdekte tussen de menigte, omringd door een stelletje ruige vissers en boeren, was ze diep teleurgesteld. Hoe kon Andreas zo blind zijn en zo opgewonden raken door zo'n gewoon persoon? En van wonderen merkte ze vooreerst ook nog niets. Ze luisterde meer naar het gemompel van de mensen rondom haar dan naar Jezus' woorden. Andreas was ze al lang kwijt geraakt in het gedrang. "Dit is waarlijk een groot Profeet" hoorde ze zeggen, maar iemand anders merkte te op: "Hij mag anders wel eens wat voorzichtiger zijn, Hij durft de farizeeërs en wetgeleerden harde dingen te zeggen, en ik heb gemerkt dat de vijandschap tegen Hem erg toeneemt. Hij moet nu maar eens een keer wat doen, als Hij ons verlossen wil van de Romeinen moet Hij eens opschieten, Hij preekt nu al zowat drie jaar".

Deze laatste zin werd fluisterend gezegd, maar Judith verstond het goed. Opeens ging er echter een geroezemoes door de menigte. Het gedrang werd heviger, en opeens klonk er een juichende stem: "Geloofd zij God, ik kan weer zien!" "Jezus heeft een blinde genezen," klonk het van alle kanten, en de menigte raakte in extase. Er volgde een hevig gedrang, en Judith besloot naar huis te gaan. Haar hoofd was vol gedachten. Dat deze Jezus de Messias was wilde er bij haar zomaar niet in. Inderdaad bleek die blinde genezen te zijn, dus een Profeet was Hij voorzeker. Maar ze zag het nuchter en liet zich niet zo gauw in vervoering brengen. Er was wel vaker iemand opgetreden die beweerde dat hij de Beloofde was, maar dat bloedde dan vanzelf wel weer dood. Waarschijnlijk zou het hier ook wel weer zo gaan . De Messias zou toch heel anders optreden en allereerst een leger verzamelen om de Romeinen te verdrijven. Haar man zou dit ook wel in gaan zien als ze hem dit voorlegde.

Maar Andreas bleek sinds die dag veranderd te zijn. Hij wilde maar steeds met haar over Jezus praten. Maar hij vond totaal geen bijval bij haar. "Wees toch voorzichtig,' maande ze hem steeds weer. "Hier in Nazareth mogen ze Hem helemaal niet. En waar is Zijn leger?"

"Dat is het niet Judith," trachtte Andreas haar uit te leggen. "Hij spreekt over een nieuw hart dat we kunnen krijgen door te strijden tegen het kwaad, en over verloren schapen die ook bij Zijn kudde behoren. Nooit heb ik iemand zo schoon horen spreken over Jehovah."

Doch hij stootte bij zijn vrouw op een muur van verzet, en eindelijk gaf hij het op om met haar over Jezus te spreken. Doch zijn zakenreizen naar Jeruzalem werden steeds veelvuldiger, en hoorde hij dat Jezus ergens zou spreken dan moest Andreas daar ook naar toe. De mensen in Nazareth begonnen het ook al te merken, ontdekte Judith. En was het daar nu maar bij gebleven. Maar nu een goede zeven weken geleden hoorde ze dat deze zelfde Jezus gekruisigd was buiten Jeruzalem. Van Zijn koninkrijk was niets terecht gekomen, inplaats daarvan werd Hij ontmaskerd als een bedrieger, en Hij had zich niet eens willen verdedigen. En enkele dagen later gingen nog wildere geruchten rond. Hij zou zogenaamd opgestaan zijn uit de doden. Andreas was weer enkele dagen weg geweest, en toen hij terugkwam had hij lang met haar gepraat.

"Judith, ik geloof in Hem en in Zijn koninkrijk dat niet van deze wereld is," beleed hij. "Nu is Hij opgestaan en Zijn discipelen hebben Hem gezien. Kun jij ook niet geloven?"

"Andreas," had ze gesmeekt, "denk toch om wat je zegt, straks word je nog uit de synagoge geworpen als je deze godslastering rond vertelt, denk dan aan mij en je dochter, en je kind dat nog geboren moet worden. Wil je ons die schande aan doen?"

Bedroefd had Andreas gezwegen. Ze waren steeds zo dolgelukkig met elkaar geweest. En nu zou deze Jezus tussen hun huwelijksgeluk komen? "Nooit," dacht Judith met de felheid van haar Oosters gemoed, "nooit zal Hem dat gelukken!"

Al denkend en voortspinnend aan haar gedachten was ze eindelijk op de plaats van bestemming gekomen. Ze putte haar kruik vol, en wilde toen gedachtenloos het pad naar huis weer op gaan.

"Wel Judith, vrede zij met je, wat een schone morgen niet? En wat ben je al vroeg op pad," klonk plotseling achter haar een scherpe stem. Judith draaide zich met een ruk om, van alle mensen die ze nu juist had willen ontlopen, stond daar nu net uitgerekend oude Anna achter haar, de grootste kwebbel van het dorp. Anna wist altijd alles, werd er in een jong huisgezin nieuw leven verwacht, Anna was de eerste die het rondvertelde. Was er een bruiloft, Anna stond vooraan, en wist later over elke gast iets te vertellen, en bij begrafenissen was ze ook steeds aanwezig. Ze werd altijd gehuurd als klaagvrouw, omdat ze zo goed misbaar kon maken. Anna wist en hoorde alles, en spaarde niemand haar scherpe kritiek. Vanaf de eerste dag dat Judith deze vrouw zag met haar scherp gebogen neus en enigszins bol uitstaande ogen, had ze een hevige antipathie tegen deze vrouw gevoeld.

"Wel, moest jij niet mee naar Jeruzalem, nu daar deze dagen het feest der eerstelingen werd gevierd? informeerde Anna nieuwsgierig. "Ik heb het toch goed gehoord dat Andreas weer enige dagen daar vertoeft, of vond hij het te vermoeiend voor je in verband met je gezegende omstandigheden?"

"Weet ze dat ook al weer," dacht Judith verbaasd, "ik heb het toch alleen maar aan enkele goede vriendinnen verteld, en mijn kleed kan mij nog niet verraden."

Maar Anna ratelde al verder. "Andreas zal wel hopen dat het een zoon en erfgenaam wordt, wat is nu een man zonder zonen. Die man van je gaat anders vaak weg hè, de laatste tijd, vooral naar Jeruzalem. Als ik hem was zou ik daar maar niet te vaak komen, het is daar niet zo veilig meen ik, in verband met die vroegere plaatsgenoot van ons die onlangs gekruisigd is. Heb ik het goed dat Andreas zich ook al door Hem heeft laten beïnvloeden? Laat hij maar oppassen, ik denk niet dat de overste van de synagoge dit zo mooi vindt als hij het hoort!"

Anna schepte even adem, en Judith benutte de gelegenheid door haastig te zeggen: "Ja, vanavond verwacht ik Andreas thuis, ik reis niet zo gemakkelijk in mijn positie. Wel Anna, Mirjam is alleen thuis, ik moet gaan." Vlug draaide ze zich om, Anna beteuterd achterlatend.

"Wat was die Judith kort aangebonden vanmorgen, het zou haar wel niet aanstaan dat die man van haar zo vreemd kon praten de laatste tijd. Ze zou vlug opschieten, dan kon ze dit straks vertellen aan haar vriendinnen, wat zouden ze smullen van het laatste nieuws. Wat verbeeldde die Judith zich eigenlijk wel dat ze Anna zo afscheepte, per slot van rekening was ze maar een vreemde in Nazareth!"

Intussen haastte Judith zich naar huis. Hier had je het nu al, de vrees dit in haar hart gesluimerd had, werd bewaarheid, Andreas zou in moeilijkheden geraken. Oh, maar vanavond zou ze met hem praten, zodra hij thuis kwam. Hij moest tot de werkelijkheid teruggeroepen worden eer het te laat was. Ze kon het al voor haar ogen zien gebeuren, Andreas zou een uitgestotene worden in dit dorp. Oh, de schande en de vernedering!

De hele verdere dag deed ze diep in gedachten haar werk. Ze schonk geen aandacht aan het vrolijk gebabbel van haar kind. Tegen de avond zag ze Andreas thuis komen. Hij verzorgde eerst de ezels, die vermoeid en stoffig waren, en ging toen zichzelf verfrissen. Judith bereidde zijn maaltijd. Zwijgend zette ze brood en vis voor hem neer, met de honing en de druiven. Verbeeldde ze het zich, of was er een nieuwe glans in zijn ogen? Maar al luisterend naar zijn woorden, ontstelde ze steeds meer, hoorde ze dit goed? Vertelde Andreas dat tien dagen voor het pinksterfeest die opgestane Jezus ten hemel was gevaren, en dat nu in Jeruzalem Zijn Geest was uitgestort en dat 3000 mensen zich hadden laten dopen door Zijn discipelen, onder wie ook haar eigen man?

"Er waren tekenen," hoorde ze hem zeggen, "Zijn discipelen spraken in talen die alle vreemdelingen verstonden, en er waren vuurvlammen op hun hoofden die hun haar niet verzengden. En Petrus, een van Zijn volgelingen, hield een rede, en waarlijk, deze Jezus is de Messias, en Hij leeft nog en komt ook een keer terug. Kom Judith, geloof toch met mij."

Judith zweeg. Dus het onherroepelijke was gebeurd. Ze zou haar man geestelijk vreemd blijven. Want zoals hij geloven, ze zou het niet kunnen. Jezus deed haar niets, ze gevoelde niet de minste band aan Hem. En wat voor gevolgen zou dit hebben voor hun gezin? Moest Andreas daar ook niet aan denken? Ze trachtte hem dit met een laatste poging nog eens weer uit te leggen. Maar Andreas liet zich niet overtuigen. "Weet je wat Jezus eens zei?" antwoordde hij eindelijk langzaam. "Een van Zijn woorden was 'Wie vader of moeder of zuster of broeder liefheeft boven Mij is Mijns niet waardig'. Ik kan niet anders Judith. Ik heb het geluk en de vrede gevonden in Hem."

Judith zweeg even, toen begonnen haar ogen te fonkelen van toorn. Dus haar man verkoos een gedode en weer opgestane Messias boven zijn vrouw! Ze balde haar vuisten en riep met overslaande stem: "Gij hebt het dan toch gewonnen Jezus, Gij hebt het dan toch gewonnen!"

B. Hosmar.

Pinksteren

Stormwind, vuur — in 't hart de stem
om te spreken over Hem
en het nieuw Jeruzalem.

Vader, Zoon en Heil'ge Geest,
Drie-Een God van Pinksterfeest
Die de volkeren geneest:
laat mij in 't beloofde delen —
dat ik blijde, onder velen
méé getuigen mag van Hem,
uitziend naar Jeruzalem!

Gemka.

"...Wij kochten het door bemiddeling van 'MY BANK'"
TO 3 MILLION CANADIANS

Het geeft altijd een bijzondere vreugde om een belangrijk huishoudapparaat te verkrijgen wanneer U weet dat het verstandig via het Bank of Montreal Gezinsfinancierings Plan wordt gefinancierd.

De maandelijkse betalingen voor dit goedkope plan, dat op het leven verzekerd is, zijn aangepast aan Uw inkomen en gemak. Financier Uw aankopen op een verstandige manier — door het B of M Gezins Financierings Plan. Informeert vandaag nog bij Uw B of M in Uw buurt.

BANK OF MONTREAL
Family Finance Plan
LOW-COST, LIFE-INSURED LOANS

FFP 4355

For Your Parties and Weddings
"Vrolijke lees- en Voordrachtstukken" — Arie Post
Per deeltje .... $ 0.95
"Sweat en Tears" — Lieuwen (Yankee Dutch poems). 168 pages .... $ 3.25
Heartily recommended to all who need a SMILE.
Woudstra's Book House
9330 Jasper Avenue, Edmonton

Gaat U verhuizen?
dan naar:
VAN'S MOVING & CARTAGE
(eigenaar J. Vander Wal)
Speciaal ingericht voor het vervoer van Emigratiekisten. Verder: Van Stake, Dump en Platformtrucks.
1562 Muir Rd., PORT CREDIT, Ont. Tel.: Office EM 6-4090.
After 5 CR 8-3253

JOHN SAKES
Uw KAPPER uit AMSTERDAM
Hwy. 8 West van GRIMSBY.
½ Mijl ten O. van SLESSER'S MOTORS, Mountain zijde.
100% Service.
Dinsdags gesloten. WH 5-2520

SUMMER 1963
You'll enjoy a visit to our modern store during the holiday season. Not far from the Q.E. and 401 hwy's, opposite the A&P store in Burlington.
Burlington Book & Bible House
468 Brant St., Box 381, BURLINGTON, ONTARIO
Phone 637-2151

Vleeswaren die smaken zoals:
Rookvlees, Pekelvlees, Ham, gekookte Lever, Tongeworst, Leverkaas, enz.
SIMON DE GROOT'S MEAT MARKET
DE HOLLANDSE SLAGER VAN TORONTO
481 Church Street (dicht bij Subway Wellesley) Toronto Tel. WA 3-5600

De Natuurgeneeswijze
kan uitkomst brengen bij alle chronische ziekten (behalve kanker). Onze geneeskruiden schaden nooit, kunnen onder alle omstandigheden gebruikt worden, en hebben reeds 37 jaren bewezen zeer grote geneeskracht te hebben. Talloze wanhopigen danken hun genezing er aan. Sta niet van verre, grijpt de U in de natuur geboden kans.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9mnd.) à $18.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan
Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

Globetrotter Travel Service Ltd.
Uw Nederlands georienteerde Reisbureau met Nederlands sprekend personeel in WEST CANADA
Agent voor KLM, CPA, TCA, Holland-Amerika Lijn en alle andere vervoersmaatschappijen.
Ten allen tijde tot Uw dienst. Gratis service en huisbezoek.
Bel, schrijf of kom binnen.
2015 Main Street
Tel. TR 4-7122
's Avonds HE 1-8980
VANCOUVER 10, B.C.

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489
Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).
Managing Editor: D. Farenhorst.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.
All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Articles in this paper express the viewpoint of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.
Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.
The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.
Please inform us immediately of any change in your address.

CEYLON

by Rev. C. Schemper

God speaks and has spoken in the island of *Ceylon* through faithful Christian pastors and missionaries and through the written Word.

Ceylon, lying at the tip of India, is often known as the "Pearl of the Orient". On this small island there live more than nine million people, half the population of Canada. The majority of the people are Sinhalese and Tamils. Other smaller groups are Chinese, Malayan and Burghers. It is of interest to notice that the Burghers are a mixture of Portugese, Dutch and English. The three spoken languages are Sinhalese, Tamil and English.

The first contact of Ceylon with the Western World came in 1505 A.D., when the Portugese captured the coastal areas, colonized it and planted the Roman Catholic Church. In 1638, after defeating the Portugese, the Dutch took over the island. The Dutch Reformed Church soon began mission work. They set up a system of Christian schools and had a large seminary in Colombo. At one time the membership of the Dutch Reformed Church was around 200,000, more than the total membership of the Christian Reformed Church or the Reformed Church of America of today. In 1798, the British Army defeated the Dutch and took over the island. Most of the Reformed Church ministers fled and the majority of its members joined the Anglican Church. Today the Reformed Church is small, the Anglican Church is the largest Protestant Church.

The Christian Church finds itself in the midst of a nation where they are in the minority. There are about six million Sinhalese who are nearly all Buddhist, and two and one half million Tamils who are Hindus. There is also a strong Moslem group. There are more than eight thousand Buddhist temples, 2700 Hindu Shrines and 800 Moslem Mosques. About 9% of the poulation is Roman Catholic and only 1% call themselves Protestants. One can soon see that in the last 300 years Protestantism has made very little progress in estabishing the Church of Christ in Ceylon. In many cases the Church has gradually declined in number. This was also true of the Dutch Reformed Church of Ceylon.

Rev. Ananda Perera of the Dutch Reformed Church of Ceylon speaks with a Buddhist monk converted through the placement of a Sinhalese New Testament in his home years ago.

Christian Reformed Church missionaries introduced the work of the World Home Bible League in Ceylon. The Reformed Church of Ceylon appealed to the Christian Reformed Church for ministers, because of the shortage of ministers. All ministers were being trained abroad. At the beginning of World War II the Church found itself with only a few pastors. It was in 1948 that the Rev. John O. Schuring went to Ceylon. Today there are three missionaries serving there; among these is the Rev. John Van Ens, who is directing the League's Bible distribution program in Ceylon.

After the Christian Reformed Church missionaries arrived they soon set themselves to the task of strengthening the existent church but also that this existing church might become a powerful witness on the island. Through the influence of these missionaries, the churches have responded to their missionary responsibility. They soon set up a Mission program in which the goal was to reach every non-Christian on the island. The missionaries were convinced that Christian literature should be a basic tool in their evangelism program. An ambitious literature program is being carried out in Ceylon today under the directorship of Rev. Roger Greenway known as "The Every Home Crusade". The League is cooperating in this campaign.

A revival of Buddhism as the national religion has resulted in an Anti-Christian atmosphere in some areas. Some of the Dutch Reformed Christians have left for such areas as Canada, New Zealand and Australia because of prevailing circumstances. But, in spite of these circumstances, the Lord has opened doors. The World Home Bible League has succeeded in placing the Word of God in 2,387 libraries and public reading rooms located in Buddhist and Hindu Temples and Moslem Mosques. One of the librarians reported to the Ceylon office that in one location 250 members of a total of 800 temple attendance were reading the Bibles. In many there are groups studying the Scriptures. Scriptures have been given to 2300 Buddhist Monks who have promised to read them. Last year 222,698 Scriptures were furnished by the League for distribution in Ceylon in the English, Sinhalese, Tamil and Sanskrit languages. Scriptures have also been distributed among the University students.

The Rev. Clarence Van Ens, director of Ceylon Home Bible League, tells a Bible story along the seacoast of Ceylon.

What are the fruits of such distribution? Do many read only for curiosity? No doubt, some do, but the Holy Spirit is using the written Word in directing men and women to a saving knowledge of Jesus. Rev. Van Ens reported that the church today has 10,600 inquirers as the fruits of such efforts. Buddhists and Hindus are being converted through God's written Word.

Recently when Mr. Ackerman, International Director of the World Home Bible League visited Ceylon a native evangelist took 13 Sinhalese speaking men to one of his meetings. All had been studying to become Buddhist Monks and had recently come to a saving knowledge of Jesus Christ as Savior and Lord. Mr. Ackerman relates, "I came down the spiral staircase to the main floor of the Church. The service was over. An Evangelist in a long white muslin robe stood up and introduced 13 of his friends saying, 'Although they did not understand one word of English, they were there to express gratitude, for it was through the Word given to them that they met the Christ of Calvary'.

'Will you please go back to the United States and Canada,' said the Dutch Reformed Evangelist, 'and say thank you on behalf of these thirteen young men?'

The League plans to distribute a million Scriptures as soon as possible on the island of Ceylon. There is great uncertainty as to how long we will be able to continue mission activity there. During the past few years only 30 Protestant missionaries were permitted to work in Ceylon. At the present, it appears visas will no more be granted to Protestant missionaries. All private schools have been taken over by the Government. British Oil Companies have been taken over. An increased infiltration of Communism and fanatical nationalism seems to indicate that Ceylon may follow the pattern of Cuba. All this increases the urgency of getting the news of the Gospel to the non-Christian masses. Irrespective of circumstances we are grateful that the Gospel is the power of God unto salvation unto all that believe. It is in faith that the League labors, knowing that the distribution of the Word with the blessing of the Holy Spirit has in the past and will also in the future bring lost souls to a saving knowledge of Christ.

VERKIEZINGSUITSLAG IN NEDERLAND

Een lezer wees ons er op, dat de gegevens in ons blad over de verkiezingsuitslag in Nederland niet geheel juist waren.

Inderdaad bleek het ons, dat niet alle partijen juist waren weergegeven. Wij willen onze lezers thans verwijzen naar de "Brief uit Nederland" in dit nummer (op blz. 5), waarin een volledige overzicht van de samenstelling van de Tweede Kamer wordt gegeven.

Jaarvergadering van de Christian Trade Union of Canada (C.T.U.C.)

Op Zaterdag 27 April j.l. heeft de C.T.U.C. haar jaarvergadering gehouden in het gebouw van de Y.M.C.A., aan de Upper Wellington Street te Hamilton, Ont.

De Voorzitter, de heer J. Wagensveld opende de vergadering met het lezen van 1 Kon. 18 vers 41-46.

In zijn openingswoord vergeleek hij de groei van de C.T.U.C. met het gelezen gedeelte van Gods Woord als wij dat zien in het aanhoudende gebed van Elia. Pas na zevenmaal uitgezien te hebben kon zijn knecht rapporteren dat er een wolkje uit de zee opkwam als eens mans hand. Maar dan onmiddellijk de opdracht aan de koning om zich te haasten voor de stortregen. Wat een enorm vertrouwen in zijn God, onze God.

Met dank aan Hem is het nu mogelijk geworden voor onze leden en niet-leden in de stad Hamilton, om in verschillende industrieën te werken onder een Christelijke Vakorganisatie. En in de bouwvakken behoeft *niemand* meer lid te zijn van een neutrale organisatie. Om precies te zijn, wij komen mensen tekort, vooral timmerlieden en schilders.

Na de rondgang van de presentielijst bleek meer dan ⅔ der organisatie vertegenwoordigd te zijn.

Uit het jaaroverzicht van onze secretaris, de heer Graham, bleek de noodzakelijkheid van een tweede vrijgestelde. Om aan deze noodzaak te voldoen had het dagelijks bestuur van de C.T.U.C. een voorstel ter tafel bracht om de contributie te verhogen van $2.50 tot $3.00 per maand. Dit voorstel werd in een motie overgenomen en na enige discussie met algemene stemmen aangenomen. De enige uitzondering hierop was in de loop van 1962 gemaakt door local 6(Bouwvakken) die onder 8 contracten vrijwillig de contributie verhoogd hadden tot $4.00 per maand voor timmerlieden en metselaars en $0.75 per week voor helpers. Bovendien betalen zij 10¢ per uur aan het pensioenfonds.

Het financiële rapport over 1962-1963 liet een gezond batig saldo zien waardoor het nu weer mogelijk wordt om ons blad "the Voice" te publiceren, waardoor de band aan elkaar versterkt kan worden en waardoor wij ook de Chr. beginselen kunnen uitdragen op het terrein van de arbeid. Voorwaar geen kleine taak gezien de God-loze arbeidswetgeving in de provincie Ontario.

Hier komt naar voren de noodzakelijkheid van de Chr. Politieke Actie om door de volksvertegenwoordiging te pleiten voor verandering van de wetgeving.

De begroting voor het volgend jaar laat een bedrag van **$15.000** zien om aan de meest nodige uitgaven van de C.T.U.C. het hoofd te bieden.

Na de pauze werden we geroepen om nieuwe bestuurders te kiezen in overeenstemming met de constitutie.

De eerste stemming was voor voorzitter. De heer J. Wagensveld werd herkozen met grote meerderheid. De tweede stemming bracht het bestuur tot de vereiste sterkte. Gekozen werden Wm. Spoelstra, vice-voorzitter, A. Boersma, secretaris, M. Wijnands, penningmeester, J. A. Vissers, alg. adj.

De voorzitter dankte de vergadering voor het gestelde vertrouwen in het bestuur, waarna de heer Wm. Spoelstra de vergadering sloot met gebed.

VOOR GROEPSREIZEN

per boot en per vliegtuig zowel naar Holland als voor overkomst van familie uit Holland, is Uw beste adres....

KOOPS

TRAVEL SERVICE LTD.

Het grootste Nederlandse Reisbureau in Canada

543 Brant St., Burlington

Open Donderd. en Vrijd. tot 9 uur. Zaterdag tot 6 uur.

Tel. NE 4-1813 (24 uur)

JACK STAM Insurance Agency

moved to new location

281 King Street, Trenton, Ontario

For all your insurance need

Call EX 2-3485

Four Seasons Travel (OSHAWA)

57 King St. East, Oshawa

Tel. 728-6201, OSHAWA - WHITBY, - BOWMANVILLE

Wij zijn professionals in het reiswezen en garanderen de laagst mogelijke prijzen per schip of vliegtuig. Onze service is absoluut gratis.

JAN KESSLER — HANS HAAGMANS

DE ZILVEREN TROMPET

door J. WESLEY INGLES

(Vertaald door J. Vriesinga)

(30)

Bruce Wendell zat tot na middernacht in zijn ongezellige, lege kamer. Hij verslond gedicht na gedicht van Rupert Brooke en vergat alles om zich heen totdat de dorpsklokken hem er aan herinnerden dat er een nieuw jaar begonnen was.

Hij had deze gedichtenbundel gekregen als een kerstgeschenk van een vriend die wist hoezeer literatuur hem boeide. Als zijn vriend geweten had welke invloed deze gedichten juist nu op Bruce hadden zou hij waarschijnlijk iets anders gegeven hebben. Neerslachtig van aanleg als Bruce was had de brillante maar bitter pessimistische poëzie een bijna bedwelmende invloed op hem die hem afvoerde naar nog dieper diepten van wanhoop en twijfel. Twijfel kan diep pijnen als men voor het eerst de mogelijkheid van een lege hemeltroon overweegt. Brooke's gedicht over "Failure" wekte die twijfel in Bruce's hart waar ze allang gesluimerd had naast zijn geloof. Nu stond die twijfel plotseling levensgroot voor hem en greep hem naar de keel bij het lezen van dit gedicht dat zo merkwaardig zijn eigen gevoelens weerspiegelde:

"Because God put His adamantine fate
Between my sullen heart and its desire,
I swore that I would burst the Iron Gate
Rise up, and curse Him on His throne of fire.
Earth shuddered at my crown of blasphemy,
But Love was as a flame about my feet;
Proud up the Golden Stair I strode; and beat
Thrice on the Gate, and entered with a cry —
All the great courts were quiet in the sun,
And full of vacant echoes; moss had grown
Over the glassy pavements, and begun
To creep within the dusty council-halls.
An idle wind blew round an empty throne
And stirred the heavy curtains on the walls.

Er was dus nog iemand geweest die dezelfde ervaringen had als hij. Gefascineerd las hij verder. Er is een heel eigenaardige bekoring in als een levende stemming gevoed wordt door eenzelfde stemming gevangen in woorden, een verrukking die haar weerga niet kent. Als die verrukking haar voedingsbodem vindt in verdriet dan wordt zelfs pijn zoet. Hier was nog zo'n onvervuld verlangen als het zijne, dacht Bruce, nobeler en uitgedrukt in de schitterendste taal. En hij las verder, zoals een fijnproever wijn drinkt, teug voor teug, keurend alsof bevreesd dat het edele vocht veranderen zal in azijn als hij het doorslikt.

Elke gedicht was een bokaal vol prachtige flonkeringen als ze tegen het licht gehouden werd. Een enkele zin bleef als hangen aan zijn lippen, zo nu en dan. De schoonheid ervan overweldigde hem en daarin lag gevaar. Hij dronk de gedichten in, de een na de ander totdat hij een vers vond dat nog sterker zijn eigen nood benaderde. Hij las en herlas het en had het verrukkende gevoel dat hij dit zelf geschreven had, geschreven zou kunnen hebben.

"Now that we have done our best and worst, and parted,
I would fill my mind with thoughts that will not rend.
(O heart, I do not dare go empty hearted)
I'll think of love in books, Love without end;
Women with child, content; and old men sleeping;
And wet strong ploughlands, scarred for certain grain.
And babes that weep, and so forget their weeping;
And the young heavens, forgetful after rain;
And evening hush, broken by homing wings;
And song's nobility, and Wisdom holy,
That live, we dead. I would think of a thousand things,
Lovely and durable, and taste them slowly;
One after one, like tasting a sweet food.
I have need to busy my heart with quietude."

Hij leerde het van buiten en draaide het licht in zijn kamer uit ongeveer terzelfdertijd dat Randall terugkeerde naar zijn hotelkamer in Chicago. En hij was zich nog niet bewust dat deze avond zijn innerlijk voorgoed veranderd had.

Van toen af las hij zijn Bijbel niet meer voor het slapen gaan; hij bad niet meer en bleef weg uit samenkomsten die een godsdienstig karakter hadden zo vaak hij kon. Inplaats van de hand van goddelijk mededogen, die sterkte kon geven, te aanvaarden, volgde hij een blinde gids naar een land waar demonen grijnzen en schoonheid verstart tot smakeloosheid, jeugd tot vadsigheid en liefde tot beleefdheid.

Het is moeilijk te geloven dat een ziel in zulk een verslagen staat nog prijs stelt op het leven. En toch zoekt het, vreemd, nog intenser naar de zon, welks warmte het niet zien, alleen maar voelen kan.

* * *

Fay stortte haar hart uit bij haar moeder, ze vertelde van de liefde die ze niet bedwingen kon hoe hard ze het ook probeerde; van haar vrees dat deze haar alleen maar ellende kon brengen inplaats van geluk. Zittend naast haar bed, praatte en praatte ze zoals een dochter kan praten die een begrijpend moederhart kent. Al haar onuitgesproken verlangens sprak ze uit, al de problemen waarvoor ze geen oplossing wist. Daar lagen de stukken als van een vreemde legpuzzle. Langzaam en met zachte hand nam haar moeder ze op en toonde haar hoe ze in elkaar pasten. Toen ze klaar was had ze maar één woord uitgespeld, maar het was genoeg: Geloof.

"Zie je wel Fay? Zou je niet kunnen vertrouwen dat Hij je volmaakt geluk wil geven, op Zijn tijd? Hij gaf mij je vader. En wat zou ik beginnen zonder hem? Je weet toch wel dat liefde gebaseerd moet zijn op meer dan wederzijdse aantrekkingskracht? Je vader is liever voor me dan de beste verpleegster. Kijk eens, mijn lief. En wat zou ik nog beginnen zonder Gods sterkende genade?" Ze hield haar handen omhoog. De polsen waren gezwollen en stijf, de vingers dik en vreemd vervormd door de langdurige marteling die arthritis heet. Fay nam die handen en kuste ze, haar ogen blind van tranen.

"Ja moeder, ik zal Hem altijd vertrouwen, ik kan niet anders. Later zal ik het misschien allemaal begrijpen. Maar ik wilde dat Hij U beter maakte. Ik kan het niet verdragen dat U altijd zo'n pijn moet lijden."

"Ik heb het Hem zo vaak gevraagd, liefje, net als Paulus en Hij gaf mij het eendere antwoord. Het is zo heerlijk, de vreugde die het bracht: Mijn genade is U genoeg, want mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Weet je, Fay, ik geloof dat we niet half beseffen hoe we Hem kunnen dienen in ons lijden. Hij heeft er een bedoeling mee. Het kruis zelf getuigt dat God weet wat lijden is; en te denken dat mensen nog zijn liefde verwerpen en aan zijn wijsheid twijfelen. Dat zal jij toch niet doen, kindje?"

"Nee mams, ik zou het nooit kunnen met U als voorbeeld." Ga nu naar beneden en speel iets voor me. Speel "Some day the silver cord will break". Dat vind ik bijna onverdragelijk mooi. Soms, als ik er naar luister, verlang ik heen te gaan, direct."

Fay kuste de wang, nog rood maar ingevallen van langdurig lijden en liep zachtjes huilend naar beneden. Een ogenblik later zat ze voor de piano voordat ze zichzelf weer meester was.

Dan zweefden de tonen naar boven in zachte accoorden als een droom die niet sterven kan:

Some day the silver cord will break
And I no more as now shall sing —

Terwijl ze speelde hoorde ze haar moeders stem trillend van vreugde

But, oh the joy when I shall wake
Within the palace of the King!"

Fay keerde naar Wharton terug met ogen die helder gewassen waren door tranen, zodat een dieper oprechtheid het bruin donkerder deed glanzen; een uitdrukking van gelukkig vertrouwen op haar gezicht.

Van Nita hoorde ze dat die haar avonden doorbracht in een wilde roes van fuifjes. 's Middags was ze met haar moeder wezen winkelen en ze had koffers vol nieuwe kleren, die ze nu in haar toch al volle kast moest proppen. Nita was de enige van de vier levens die zo nauw met elkaar in verband stonden, die de hele vacantie geen ernstige gedachte gekend had.

Fay luisterde naar haar gekwebbel en had medelijden met haar. Het leven kon toch niet altijd maar fuifjes en kleren en uitgaan blijven? Wat had Nita dan nog over?

Dan begon ze een brief aan thuis om haar ouders haar goede overkomst te schrijven. Ze was wel moe, maar dit moest toch eerst.

(Wordt vervolgd)

Onder de SCHEMERLAMP

Beste Lezeressen,

Hier zijn we dan weer in de schone maand Mei, waarin we allemaal opnieuw jong worden. Als U deze brief leest, is het net Moederdag geweest en ik hoop, dat U verrast werd met een reuze boeket, een fleurige blouse of wat U anders op Uw verlanglijstje had staan. Om in stijl te blijven, wijden we deze Schemerlamp aan een lezeres, die op deze feestelijke dag vast niet vergeten werd. Ze is moeder van een groot gezin en dat brengt zijn vreugden mee, maar — zegt ze — ook strubbelingen. We **dopen haar** Thelma.

"Het is misschien wel wat laat, maar ik kon er niet eerder aan toekomen door ziekte. Dit is nog een reactie op het stukje over sexuele voorlichting. We lezen Uw stukjes altijd met veel genoegen, zo ook dit, maar die ene zin laat me niet los, n.l. dat er mensen zijn, die zelf nog nooit klaargekomen zijn met dit gedeelte van het menselijk bestaan. Nu zijn wij gelukkig geen mensen, die onze kinderen geen voorlichting geven, al is het met gebreken, maar ik ben wel een mens, die nog nooit is klaar gekomen met dat gedeelte. Misschien, ook, doordat we zelf vroeger niets hebben geweten.

Mijn moeilijkheid is deze: het mooie van ons samenleven plus de *verantwoordelijkheid*. Daar heb ik elke keer weer mee gezeten na een baby. Ik weet, het is zo rijk weer nieuw leven te mogen ontvangen en die eerste twee jaar geniet je zelf en het hele gezin er altijd geweldig van. Maar dan komen de problemen, van ongehoorzaamheid, niet-willen, enz. Mijn man zegt altijd: je ziet dat veel te zwaar Maar ik kan er zo slecht tegen. Als ze altijd gehoorzaam waren, dan zou ik het niet erg vinden als ons gezin nog wat groter werd, maar ik voel mezelf zo onbekwaam en kom er nooit goed uit. Is dit nu gebrek aan godsvertrouwen?

Ik heb er ook wel eens met een kennis over gepraat en die zei: "Het aantal kinderen wordt door God bepaald". Maar zelf hebben ze maar een klein gezin en dan is er een stem in me, die zegt: ja, jij hebt gemakkelijk praten! Wij hebben acht kinderen en ik wil wel eerlijk zijn, de meeste tijd was ik er eigenlijk nog niet voor klaar. Naar de buitenwereld hebben wij een prachtig gezin, — wat leeftijden betreft — maar ik weet, dat mijn leven tegenover God niet dankbaar genoeg is. Er zijn altijd zoveel strubbelingen, die het mooie *niet* mooi maken. Dan kan ik soms naar de hemel verlangen, waar we allen tot Zijn eer zullen leven, waar geen strijden meer is, maar vrede. Ik weet niet of jij m'n vraag begrijpt. Moeten we dit nu in geloof aan God overgeven? Of er aan toegeven en denken: onze verantwoordelijkheid is al zo groot!

Nu zul je misschien antwoorden: bidt om kracht. Dat weet ik ook wel en dat doen we ook wel. Maar je ervaart (of wij) de kracht van het gebed niet genoeg. Jullie wilt "blijde christenen", maar ons leven is zo vaak tegenstrijdig. Ik denk, dat juist als we blijde christenen waren, er niet zoveel onenigheid in de kerk was. Dan verdroegen we elkaar met veel meer liefde. En zo gaan m'n gedachten bijna elke dag . . . en toch geloof ik, hoor, dat God ook mijn leven bestuurt. Maar die eigen verantwoordelijkheid en daar is weer het begin.

Misschien denk je: je had net zo goed niet kunnen schrijven! Maar ik heb mijn hart eens gelucht en hoop toch, dat ik nog eens een antwoord vind in een van je stukjes. Please, anoniem, hoor. Nu moet ik toch nog wat meer over ons gezin vertellen . . . En weet je, als ik in verwachting ben, voel ik me ook altijd zo naar. En je weet zelf ook wel hoe het hier meestal gaat: help jezelf. Dat valt dan wel eens niet mee."

Dank voor je brief, Thelma. Nee, die kwam niet te laat. Een brief als de jouwe komt nooit te laat, want hij behandelt vragen, waarmee ongetwijfeld ook andere lezeressen zitten. Dit is me duidelijk geworden, vooral de laatste jaren, wanneer ik je opmerkingen ontmoette in discussies, op vergaderingen etc. Soms zat ik dan raar te kijken, me afvragend hoe de geachte spreker tot zijn met warmte verdedigd 'bijbels" standpunt gekomen was . . . Hoewel ik bij lange na niet wil beweren je van een bevredigend antwoord te kunnen voorzien, wil ik je vragen met genoegen in deze rubriek behandelen. Met de persoonlijke informatie in je brief is hier rekening gehouden. Dit wordt dus een gesprek, zoals ik met je zou hebben wanneer ik de vriendin was, die je nu moet missen.

Kijk eens, dat je jezelf als opvoeder onbekwaam vindt, Thelma, is niet vreemd. Dat gevoel hebben alle goede ouders bij tijd en wijle. Zolang hun kinderen keurig in het gareel lopen, blijft het op de achtergrond. Maar o wee, als er één ernstig uit de band springt en alle vermaningen schipbreuk lijden op zijn onwil! Dan voelen ze zich klein en machteloos. En dat zijn ze tenslotte ook. Gelukkig de ouders, die dan als christenen altijd nog een middel weten om hun kroost door dik en dun vast te houden. Dat middel ken je. We hoeven daarover niet verder uit te weiden.

Neem nu maar van me aan, dat — al ben je nóg zo'n zorgende moeder en al neem je je verantwoordelijkheid nóg zo zwaar — jij niet het leven van je kinderen kunt leven. Opgroeiende jongens en meisjes hebben de neiging om, als eens onze grote vriend Paulus, de verzenen tegen de prikkel te slaan. En waren wij vroeger zulke lievertjes? De trouble met ons ouders is, dat we zo gauw onze eigen jeugd en wilde haren vergeten zijn. Daardoor gaan we dingen serieus nemen, die op zichzelf onbelangrijk zijn. In zoverre kan ik je man wel gelijk geven.

Waar hij echter ongelijk heeft, is dat hij jouw gevoelens en je voortdurend gepieker niet serieus neemt. Dat wordt niet uit de wereld geholpen door geruststellende woorden. Je zegt: "zo gaan m'n gedachten bijna elke dag", en het komt dus hierop neer, dat je met je verantwoordelijkheid als christenechtgenote en -moeder alsmaar bezig bent. Dat je er geestelijk niet meer bovenuit kunt reiken. De problemen mogen dan voor je man niet zo groot lijken, voor jou zijn ze een berg geworden, die je uitzicht in de weg staat. Je kunt, *met* gebed, niet meer de veerkracht opbrengen om een blij christen te zijn. Je ziet er tegenop om nog meer verantwoording op je te nemen en voelt je verlaten, omdat je man hierin niet naast je staat? Is het zo niet, Thelma?

Ik heb je brief gelezen en herlezen en moet me al sterk vergissen, als je ten diepste niet in de knoop zit met het wezen van het huwelijk. Of liever gezegd: met een bepaalde opvatting daarvan. En ook dat is niet vreemd, want hoeveel gelovige echtparen hebben zich hierover al beraden, zijn er op dit ogenblik misschien nog mee bezig? Het is droevig, dat sommige onzer herders-en-leraars over dit onderwerp in eigen kring zo weinig te zeggen hebben. Of durven te zeggen? Ze laten hun schapen maar doortobben, inplaats van eens eerlijk uit de hoek te komen en de plaatselijke "schriftgeleerden" met hun uit het verband gerukte bijbelteksten de mond te snoeren.

De voorbeelden liggen voor het grijpen. Nog niet zo lang geleden kwam een vriend bij me ("utterly disgusted") met het verhaal van een ouderling, die op zijn M.V. een onderwerp over het huwelijk inleidde. Natuurlijk kwam daarbij ook geboorteregeling etc. ter sprake. Dit was, volgens de inleider, uit den boze. Hij behield bij de bespreking glorieus de overhand voor zijn minder welbespraakte broeders om de oren te slaan met het goddelijk gebod: Weest vruchtbaar en vermenigvuldigt u. Zijn jonge vrouw — waarvan in de gemeente bekend was, dat haar gezondheid veel te wensen over liet — lag al weer maanden in bed, omdat . . . juist. Deze man had nog de euvele moed om er Zondag 10 van de Catechismus bij te halen en anderen te vermanen vanwege hun kleingeloof in God's voorzienigheid. — Nu wil ik niet oordelen over het leven van mede-christenen, dat is hun zaak. Maar om het te motiveren door op een dergelijke manier met de Schrift en de belijdenis om te springen, is toch m.i. bij de spinnen af! Het is in lijnrechte strijd met wat de Here Jezus ons leerde over onze verhouding met de naaste. Indien zo echter nog ambtsdragers het huwelijk bezien, dan is het warempel geen wonder, dat gemeenteleden in de knoop zitten.

Eén der oorzaken van deze situatie ligt in de wijze, waarop de kerken spreken over de heilige huwelijke staat. Neem nu het formulier, dat hier in Canada door de Christian Reformed Church gebruikt wordt. Dit leidt ons in een verkeerde richting. Ik citeer: "The purpose of marriage is the propagation of the human race, the furtherance of the Kingdom of God and the enrichment of the lives of those entering this state". Moet het niet precies omgekeerd zijn? Dat is toch klaar als kristal voor ieder, die de gegevens over de instelling van het huwelijk, zoals deze bewaard zijn in de bladzijden van het boek Genesis, in de juiste volgorde leest.

Nooit zag ik dit scherper dan toen ik het verhaal voor het eerst las in de onder ons zo populair geworden Berkeley Version. Ontroerend is de beschrijving van de mens, die in opdracht van zijn Schepper namen gaf aan alle dieren en daarbij verslagen ontdekte, dat hij de enige was voor wie geen "suitable helper" te vinden was. Lees hoe vaderlijk God zei: "It is not good for the man to be alone, I will make him a suitable helper, *completing him*." Hoe Hij uit een deel van het mensenlichaam een hulpe vormde en Zijn kind bij het ontwaken verraste door haar zelf tot Hem te brengen. Hoe de man, zielsgelukkig, in een jubelzang losbarstte: "This, *at last*, is bone of my bones and flesh of my flesh!" At last, had hij zó naar haar uitgekeken? Pas daarna volgt, wat geschreven staat in Genesis 1, vers 28: "God blessed them, God said to them: Be fruitful, multiply, fill the earth and subdue it."

Van dit alles vind ik weinig terug in bovengenoemd formulier, waar het slechts zijdelings wordt aangehaald, voorafgegaan door het misplaatste woord "moreover". Meer in overeenstemming met de Bijbelgegevens is dan het formulier, in gebruik bij de Gereformeerde Kerken, waarmee jij waarschijnlijk ook je huwelijk bevestigd zag, Thelma. We lezen daarin: "Maar opdat gij in deze staat godvruchtig leven moogt, zult gij ook weten tot welk einde God de huwelijke staat heeft ingezet. *Ten eerste*, opdat man en vrouw, door oprechte liefde verbonden, elkander trouw helpen en bijstaan in alle dingen, die tot het tijdelijke en eeuwige leven behoren. Ten andere, opdat door het huwelijk het menselijk geslacht worde gebouwd en de ouders hun kinderen, indien het Gode belieft ze hun te geven, in de waarachtige kennis en vreze Gods, Hem ter eer en tot hun zaligheid groot brengen."

In dit formulier komt beter uit, dat het in eerste instantie Gods bedoeling was om door het huwelijk de mens te completeren, áf te maken. Zoals later door de Here Jezus ook voor onze tijd bevestigd werd, toen Hij de Farizeeërs met hun neus op dit woord uit Genesis drukte: 'Daarom zal een mens vader en moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en die twee zullen tot één vlees zijn". Zo, en niet anders, is het nu en is het van den beginne geweest: het vinden van een partner en het daaropvolgend samenleven in het huwelijk zijn al op zichzelf geschenken van God, die "nog heden ten dage aan een iegelijk zijn huisvrouw als met Zijn hand toebrengt". Hieruit volgt, dat de kinderen, die uit dit samenleven geboren worden, een extra-zegen van God zijn en dat ook een huwelijk zonder kinderen een compleet huwelijk is.

Nu weten we allemaal wel, dat het in de practijk van het leven zo eenvoudig niet ligt: een kinderloos huwelijk mag dan "compleet" zijn, maar het kan heel veel verdriet brengen. En kinderen mogen dan een zegen van boven zijn, maar voor de vrouw, die jaar op jaar met narigheid en moeite een kind ter wereld brengt, kan haar vruchtbaarheid een kwelling worden. Hier komt nu de verantwoordelijkheid van de christen in het geding, die ook verstand en gevoel stelt onder het gebod van zijn Meester: hebt uw naaste lief als uzelf. De man, die zijn vrouw gebukt ziet gaan onder het knagende verdriet van hun kinderloosheid, bewijst zijn liefde door — wanneer zij dat wenst — over zijn bezwaren heen te stappen en een of meer kinderen te adopteren.

In het tweede geval, als de kinderzegen voor een vrouw dreigt te worden tot een last, waartegen zij lichamelijk of geestelijk niet opgewassen is, geldt hetzelfde gebod. De opstellers van het gereformeerde huwelijksformulier hebben dit heel zuiver aangevoeld. (Merkwaardig, dat hun wijze woorden, waarmee toch zovele immigranten in het bootje gestapt zijn, tijdens besprekingen zo gemakkelijk vergeten worden!) We lezen daar, dat de man gesteld is tot een hoofd der vrouw, ja, maar "opdat hij haar naar zijn vermogen verstandig zou leiden, onderwijzen, troosten en beschermen . . . opdat hij haar zou liefhebben als zijn eigen lichaam . . . opdat hij bij haar zou wonen *met verstand* en aan het vrouwelijk vat als het zwakste eer geven".

Dit behoeft weinig commentaar. De man wordt bij de huwelijksinzegening gesteld tot een hoofd der vrouw en is als zodanig verantwoordelijk voor hun samenleven en haar gezondheid. Natuurlijk mag hij van haar verwachten, dat ze hem gelukkig maakt, maar binnen bepaalde grenzen. Wanneer hij haar niet spaart, haar liefheeft als zijn eigen lichaam, dan zullen inderdaad "hun gebeden verhinderd worden". Liefde, die eigen begeerten hoger stelt dan het welzijn van de liefste, is de naam niet waard. Laten we bedenken, dat ons geloofsleven en ons geslachtsleven nauw verweven zijn. De band met God en de band met de liefste kruisen elkaar vele malen en dikwijls ongemerkt.

De sleutel tot het probleem, waarover jij tobt, Thelma, moet naar mijn mening op déze plek gezocht worden: voor de christen, van wie geloof en kinderlijk vertrouwen verwacht wordt, blijft niettemin de taak om zijn verantwoordelijkheid te beseffen en zijn — ook door God gegeven — verstand te gebruiken. Schiet hij in dit laatste tekort, dan mag hij ook niet aankomen met een verwijzing naar Gods voorzienigheid, wanneer het mis gaat in zijn huwelijk! De echtgenoot, die het advies van de dokter inzake geboorteregeling in de wind slaat op godsdienstige gronden, komt gevaarlijk dicht bij de Jehovah Witnesses, die eerder zijn vrouw laat sterven dan een bloedtransfusie te permitteren.

Wij geloven in Gods bestuur over ons huwelijksleven. Maar daarnaast en tegelijkertijd mogen wij geloven, dat onder ditzelfde bestuur de medische wetenschap haar enorme vorderingen gemaakt heeft. Waardoor veel ellende, die vroeger ook op het gebied van gezinsvorming onvermijdelijk was, vandaag voorkomen kan worden. Elk echtpaar, dat met vragen en moeilijkheden worstelt, doet er goed aan om deze in de kortste tijd een keer met de dokter te gaan bespreken. De man is niet voor niets achter zijn bureau geplaatst . . . Het is een uitgemaakte zaak, dat de partners in een christelijk huwelijk — zo ergens — elkaar voor 100% moeten bijstaan in deze dingen! Dit blijkt ook uit wat we om ons heen zien.

In mijn nog niet zo lang leven heb ik verscheidene vrouwen gekend, die pas in topvorm straalden, toen ze een dozijn kinderen om zich heen verzameld hadden. Zij waren gelukkige vrouwen, hun huwelijk was in alle opzichten ideaal. Echter heb ik ook moeders van grote gezinnen ontmoet, die in stilte verbitterd waren tegen hun echtgenoot. In hun eigen woorden: "Met mijn gevoelens en mijn gezondheid werd nooit rekening gehouden". Zo'n huwelijk, al lijkt het dan naar de buitenkant heel goed en heel christelijk, is in de grond mislukt. Nee, niet het aantal kinderen bepaalt of een huwelijk "godvruchtig" is . . . Laten we maar eerlijk constateren, dat het ook wel eens het bewijs van het tegendeel kan zijn.

Op de dag, dat de Schepper Eva als eerste bruid bij de hand voerde, heeft Hij de vrouw zeer fijntjes en gevoelig geconstrueerd. Als een duur precisie-instrument. Zij kan haar rol in het huwelijk (partner-minnares-moeder) slechts vervullen, wanneer ze ademt in een atmosfeer van tederheid, vrij van dwang en vrees. Echte liefde drijft de vrees buiten . . . en vraagt opofferingen. Wie echter denkt, dat die alleen van de kant der vrouw moeten komen, heeft nog niets begrepen van de huwelijksband . . . zó innig en mystiek, dat ze tot symbool gesteld is van de verhouding tussen Christus en de Kerk, die Hij met Zijn kruisdood kocht.

Om dit alles is het zo diep te betreuren, dat we nog steeds opvattingen over huwelijk en gezinsvorming in onze kring horen verkondigen, die in wezen verre van christelijk zijn. Maar al te vaak spreken tradities en ingestampte vooroordelen een belangrijk woordje mee. Het ergste is nog, dat zulke opvattingen dan in het publiek en met autoriteit ten beste gegeven worden, waardoor anderen weer op een dwaalspoor geleid worden. Eigenlijk leven deze mensen nog, alsof de Here Jezus *niet* gekomen is om de schaduw weg te nemen, die ook over het huwelijk viel, toen de poorten van Eden gesloten werden. Waar zijn ze toch geweest?

De werkelijkheid is, dat onze Heer de bruiloft te Kana met Zijn tegenwoordigheid wilde opluisteren, maar later zelf openbaarde, dat in de opstanding geen sprake meer zal zijn van het huwelijk, zoals wij dat kennen. Dat Hij kinderen omarmde en bij Zijn kudde wilde tellen, maar toch ook Zijn medelijden uitsprak met vrouwen, die in tijden van verdrukking "zwanger of zogend" zouden zijn. (Hoe menselijk!) Dat Hij de huwelijke staat eerde, maar de ongehuwde staat niet minder, ja, deze onder bepaalde omstandigheden van groter winst achtte voor het Koninkrijk der hemelen. Dezelfde waardering vinden we nader uitgewerkt terug in de brief van Paulus aan de kerk van Corinthe.

Een en ander wijst erop, dat de gelovigen van het Nieuwe Testament zich niet moeten blind staren op de Oud-testamentische huwelijks-idee. Kinderloosheid is niet langer een straf en de smart van het kinderen-baren, hoewel nog aanwezig, is losgemaakt van de vloek bij de zondeval. Onze Heer is ook voor ons, getrouwden, de Verlosser geworden, opdat wij weer zonder krampachtigheid en angst elkaar mogen liefhebben in de door Hem geheiligde huwelijke staat.

Wat is dit een lange brief geworden, Thelma! Maar er zit ook zoveel aan je vragen vast, dat er al hele geschriften over gepend zijn, merendeels — helaas — door mannen. Misschien las je hier reeds iets, dat je een houvast gaf? Ik mag je verder slechts één goede raad geven: laat het aan je man lezen en spreek dan nog eens met hem. Zo eerlijk, als je het ook met mij deed. Dit is een strikt-persoonlijke kwestie, die jullie samen moeten uitpraten.

Je man zou ik willen adviseren om zorgvuldig te overwegen, wat jij al voor hem bent geweest: de huisvrouw van zijn jeugd, die hem een prachtgezin schonk en zich daardoor — een klein rekensommetje — jarenlang in de lappenmand voelde . . . zijn partner, die haar handen meer dan vol heeft en soms zo intens naar rust verlangt, dat ze uitziet naar de hemelse vrede . . . zijn "naaste" naaste, voor wier welzijn hij zich eenmaal voor Gods aangezicht verantwoordelijk gesteld heeft. Ik ben ervan overtuigd, dat hij dan met jouw getob en jouw vermoeidheid ernstig rekening zal houden, daarnaar zal handelen.

Het slot van je schrijven, Thelma, gaf me de indruk, dat jullie ondanks de vele strubbelingen toch een fijn gezin hebt. Wat je me b.v. over je oudste vertelde, sprak boekdelen! Laat dit verschil nu niet langer tussen jullie blijven bestaan, anders zou het kunnen ontaarden in verwijdering. Jullie moeten, ook hierin, weer één worden. Ik hoop van harte, dat de Schemerlamp daartoe een steentje mag bijdragen.

Hierbij het beste gewenst, en vele groeten van

JE SASKIA

TORONTO-AMSTERDAM $57.00 deposito

op KLM's propeller retoertarief

1. U verdeelt de betaling van het resterende bedrag over twee jaar volgens de betalingsregeling van de KLM.
2. U spaart $41.00 per persoon op het retoertarief naar Nederland als U gebruik maakt van de KLM vluchten met propeller vliegtuigen. De KLM is een van de weinige maatschappijen die deze geldbesparende vluchten nog onderhouden.
3. De KLM kan op Uw kosten voor Uw familieleden in Europa een reis naar Canada verzorgen. U kunt het tarief hier betalen en de KLM zal het passagebiljet ginds uitreiken. Het KLM personeel, zowel op het vliegveld als in het vliegtuig, schenkt speciaal persoonlijke aandacht aan oudere mensen.
4. De KLM heeft speciale tarieven voor emigranten. Wanneer familieleden of vrienden besluiten om naar Canada te emigreren, dan kunnen zij met de KLM vliegen tegen een laag emigrantentarief. Dit geeft een reductie van 30% op het normale enkele reis "economy" tarief. Het toegestane gewicht aan vrije bagage is 66 lbs. Geldig van 15 oktober tot 15 juli.
5. Leden van groepen en organisaties van verschillende aard, zoals ontspanningsclubs, kerkelijke groepen, enz. kunnen in aanmerking komen voor aanmerkelijke besparingen op KLM-tarieven, indien zij als een gezelschap reizen. Deze besparingen zijn zo groot, dat zij in vele gevallen groepsleden in staat zullen stellen hun verblijf in het buitenland te verlengen en extra geld zullen vrijmaken voor inkopen en vermaak. Vraag Uw reisbureau of de KLM om nadere inlichtingen over de voorwaarden, waaraan groepstarieven onderhevig zijn.
6. Wanneer U uit Amsterdam vertrekt, verzuim dan vooral niet het "Tax-Free Shopping Center" op de Amsterdamse internationale luchthaven te bezoeken. Tegen bijzonder lage prijzen kunt U daar alcoholische dranken, foto- en film-toestellen, horloges, parfumerieen, sigaretten enz. kopen.
7. Indien U van plan bent een reis naar Europa te maken, bespreek dit dan met Uw reisagent. Hij is een specialist en weet meer over prijzen, tarieven, hotels, tochten, vliegtuigverbindingen, documenten en koersen dan wie dan ook. Zijn ervaring kan een heel verschil voor Uw reis betekenen. Bezoek hem zo spoedig mogelijk en laat hem reserveringen voor U maken. Hij zal U tijd en geld besparen.

Ga voor nadere inlichtingen naar Uw reisbureau, stel U in verbinding met het dichtsbijzijnde KLM-kantoor, of zend deze coupon naar KLM Royal Dutch Airlines, Dept. T.1, 635 Dorchester Blvd. W., Montreal 2, P.Q.

Zend mij a.u.b.:

☐ "What You Should Know About Reliable KLM When Planning Your Trip to Europe".

HD

Mijnh./Mevr./Mej. ____________________ (in blokletters)

ADRES ____________________

Mijn reisagent is ____________________

(153D)

KLM

JAN FABER

Nu Manager van

Burlington Travel Service

Agenten voor K.L.M., H.A.L. en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen. Kantoor:

2015 Lakeshore Road, Burlington, Ont.

(Naast het Bus Terminal)

Tel. NE 7-5222

Na kantooruren bel Jan Faber 's avonds thuis op NE 7-5119.

SUPPORT
YOUR CHURCH IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
2417 Eastern Ave., S.E.
Grand Rapids, Michigan
a synodical board

VAN DELFT'S
Book and Gift Shop

Nu uit voorraad leverbaar het boek
"EENZAAM MAAR NIET ALLEEN",
Het Album met 2 langspeelplaten van de Kerkdienst van Koningin Wilhelmina,
het boekje "De uitvaart van Koningin Wilhelmina".

Vraagt prijslijst.

1058 MAIN STREET WEST
HAMILTON, ONT. Phone 8-1932

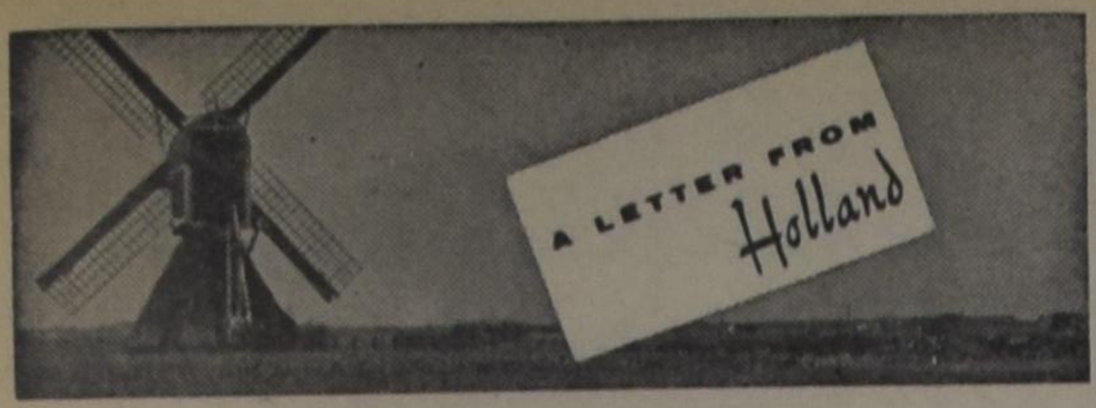

door Tjits Veenstra

De verkiezingen zijn al weer achter de rug. Ze zijn bar rustig verlopen en de buitenlandse verslaggevers die er voor naar ons land waren gekomen, zullen het wel een tam gedoe hebben gevonden. Enfin, ze hebben hun plaatjes geschoten: minister Luns en minister-president De Quay die hun biljet in de grote bus lieten glijden. Toch heeft de uitslag voor ons Nederlanders zelf enkele verrassingen gebracht, al zullen ze onze regering niet merkbaar beïnvloeden. De Boerenpartij van de heer Koekoek heeft nl. 3 zetels veroverd. Niet alleen de tegenstanders van het Landbouwschap onder de boeren hebben er op gestemd, maar ook heel wat stedelingen. Men vermoedt dat het een uiting is van onbehagen wat betreft de verwezenlijking van de publiekrechtelijke bedrijfsorganisatie. Ons volk is blijkbaar niet zo afkerig van radicale groeperingen, als was verondersteld. En dat is niet zo leuk. De Pacifistisch Socialistische Partij zag haar aantal zetels verdubbeld en krijgt er nu 4, de Communisten krijgen er ook een zetel bij en hebben eveneens 4 Vier jaar geleden had men daar ruzie en waren er twee Communistische lijsten, dat kostte hun toen een zetel. De grote verliezers zijn de Partij van de Arbeid, die vijf zetels verloor en nu op 43 zetels komt en de V.V.D. (de vroegere liberalen), die 3 zetels minder krijgt en er 16 over houdt. De P.v.d.A. was deze vier jaar in de oppositie en deed dat niet erg elegant, ze verloor aan de Pacifisten en de vrije boeren. De V.V.D. was met de statenverkiezing, 2 jaar geleden, erg achteruit gegaan, vergeleken daarbij heeft ze gewonnen. De A.R. en de C.H.U. zijn nu even groot, beide 13 zetels, de A.R. verloor een zetel, de C.H.U. won er één. De Staatkundig Gereformeerden bleven gelijk en het Gereformeerd Politiek Verbond (de vrijgemaakten) veroverde voor het eerst een kamerzetel, zodat het Protestants Christelijke blok één zetel heeft gewonnen en nu 30 kamerleden telt, dat is 20%. De A.R. heeft voor het eerst een vrouwelijk lid in de Tweede Kamer. De Rooms Katholieken wonnen eveneens 'n zetel en hebben er nu 50, daarmee vormen ze de grootste partij. In totaal bezetten de christelijke partijen dus 80 zetels in onze kamer, dat is de meerderheid plus 5. De doorbraak is tot staan gebracht. De Provinciale Staten hebben een nieuwe Eerste Kamer gekozen. De Koningin heeft alle fractievoorzitters ontvangen en zal binnenkort wel iemand aanwijzen die een nieuw kabinet moet vormen. De Rooms-Katholieken zal die eer wel te beurt vallen, iedereen verwacht een tweede kabinet De Quay.

Het is maar een geluk dat de wedstrijd Benfica-Feijenoord niet tegelijk met de verkiezingen is gehouden, want dan had men voor de laatste stellig weinig belangstelling gehad. Feijenoord heeft verloren met 1-3 en is dus uitgeschakeld voor de wedstrijd om de Europa-cup. Het is daar in Lissabon wel een groot feest geweest. Zestienhonderd Nederlandse supporters zijn met de Waterman en de Grote Beer naar de Portugese hoofdstad gevaren, getooid met roodwitte mutsen en hoeden en gewapend met toeters en spandoeken, nog eens 1000 zijn hen per vliegtuig gevolgd, men had zelfs vliegtuigen uit Amerika gecharterd. Anderen hebben gelift en een enkeling kwam zelfs per fiets. Ze hebben de dag tevoren door Lissabon geflaneerd, zingend "Geen woorden maar daden". De Portugezen riepen er hard "Benfica" tegen in en gebaarden dat Feijenoord met 2 of 3 punten verschil zou verliezen. De Portugezen hebben nog nooit op eigen terrein verloren. Enfin, dat is dan ook nu niet gebeurd. Het geschreeuw en getoeter van het "Geen woorden maar daden" van 3000 Nederlanders ging natuurlijk in het gejuich van 30.000 Portugezen grandioos verloren, zodat de Feijenoorders er geen enkele bezieling uit putten. De scheidsrechter was zwak, er werd vreselijk hard gespeeld. Feijenoord beging zijn overtredingen openlijk en kreeg daardoor vaak straf. Benfica speelde wat geniepiger en de Portugezen maakten veel misbaar als ze eens een opstopper kregen. Dit gevoegd bij hun betere spel deed hen winnen. Onze ploeg heeft nooit opgegeven en zich tot het einde toe dapper geweerd, het tegen-doelpunt werd gemaakt na die van de Portugezen. Toen zongen de enthousiaste supporters na afloop niet meer "Geen woorden maar daden", maar "O ,was ik maar bij moeder thuisgebleven".

De jacht op de Hollandse nieuwe haring is gisteren (maandag 20 mei) begonnen. Vermoedelijk komen de eerste deze week nog binnen. 'k Heb er nu al zin in.

Zaterdag was het vlaggetjesdag. Het heette anders dit jaar, nl. heel plechtig "Dag van de Nederlandse Zeevisserij". De nadruk werd gelegd op de hele zeevisserij. Het feest begon in Katwijk, waar de burgemeester en de voorzitter van de feestcommissie spraken. Daarna werden in de leerlingenwerkplaats van de Hoogovens allerlei visserijproblemen besproken. 's Middags was IJmuiden het middelpunt. Er werd een grootse optocht gehouden en een openluchtspel "Vispoort IJmuiden. opgevoerd. De NCRV heeft er filmopnamen van gemaakt, ze werden 's avonds nog voor de t.v. uitgezonden. Men had gehoopt, dat het stuk rechtstreeks door de televisie zou worden uitgezonden, maar de PTT verklaarde dat IJmuiden te moeilijk bereikbaar was. Wat de vissers bitter deed opmerken, dat bij de wedstrijd Feijenoord-Benfica Lissabon in zes dagen bereikbaar werd gemaakt, maar dat IJmuiden blijkbaar in een maand niet bereikbaar gemaakt kon worden Het leven is nu eenmaal vol teleurstellingen.

Na 50 jaar onderhandelen — ja heus! — hebben Nederland en België dan toch overeenstemming bereikt over de verbinding van Antwerpen met de Rijn, het verdrag is al ondertekend. Binnen tien jaar zal er een kanaal komen tussen de Schelde en de Rijn. Er komt een kanaal van Antwerpen naar de Oosterschelde en één door de landzal er een vaargeul worden gemaakt door de Oosterschelde en de Eendracht wordt verbreed. Het project kost 260 miljoen gulden, Nederland zal er 22 miljoen van betalen en voor het onderhoud zorg dragen. Het traject wordt 40 km korter en een conflict van al ouder dan 100 jaar is uit de wereld.

De schrijfster Wilma is op 14 mei negentig jaar geworden. Het vorig jaar is er nog een roman van haar verschenen: "Als het dode hout gaat zingen". We zijn haar wezen feliciteren, met ons vieren, namens de protestants christelijke auteurs. Ze woont nog steeds in haar huisje aan de rand van het bos, de laan er heen is naar haar genoemd. Wilma zag er goed uit, haar gezicht glansde, haar stem klonk helder, haar handdruk was krachtig. Maar ze is bijna blind en ze loopt heel slecht. Ze had meer dan 70 brieven en 30 telegrammen gekregen en haar huisje stond vol bloemen, alles geschonken door mensen die troost hebben geput uit haar boeken en die ze niet eens persoonlijk kende. U hebt natuurlijk ook wel boeken van haar gelezen "De Profundus", "De lichte Nacht", "De Kruisboom", "De Lichtbrug', "Het heilig wonder van mijn leven".

De bekende ds. G. van Veldhuizen is plotseling overleden. Hij was op weg naar Assen, daar zou hij na een longontsteking een poosje rust houden, maar hij werd onwel. Hij was 60 jaar oud. De laatste jaren was hij predikant op Krooswijk (Rotterdam). Hij schreef o.a. "Zebra's in de serre", "De Uil op de Toren" en vertaalde "De Bisschopsmantel".

Op 30 november zal koning Willem I weer op het Scheveningse strand landen. Dan bestaat het Koninkrijk der Nederlanden nl. 150 jaar. Er zal ook een krans worden gelegd op het Haagse Plein 1813, er is een herdenkingsbijeenkomst in het Vredespaleis, er is een grote engte van St. Philipsland. Verder hippische manifestatie in Nijmegen, waaraan vrijwel alle landelijke rijverenigingen deelnemen, enz. enz. De scholieren (middelbare en lagere) krijgen een boekje en de PTT geeft speciale postzegels uit.

De Nieuwe Waterweg heeft op 14 mei zijn 100-jarig bestaan gevierd. De Koningin en prins Bernhard met een groot aantal hoge gasten, onder wie zes ministers, hebben een boottocht over het kanaal gemaakt van Rotterdam tot Hoek van Holland.

Van dinsdag 14 mei tot zaterdagmiddag 18 mei hebben 450 werkende jongeren tussen 17 en 24 jaar op de Waterman in Rotterdam gelogeerd, 210 jongens en 240 meisjes. Het kostte hen 40 gulden, voorwaarden voor deelname waren: een vooropleiding hebben genoten en ze moesten al werken. Het jeugdfestival was bedoeld om de jeugd in aanraking te brengen met de kunst, schilders, dichters, toneelspelers, musici, cineasten enz. kwamen hen over kunst vertellen, men woonde concerten en toneeluitvoeringen bij. Vrijdag werd een gedeelte van het programma door de t.v. uitgezonden, toen was ook prinses Beatrix aanwezig. Het feest werd besloten meteen zeereis van Rotterdam naar Zandvoort en terug.

Op het Marinevliegkamp Valkenburg heeft de Marine Luchtvaartdienst Donderdag 16 Mei j.l. twee nieuwe vliegtuigtypen van de dienst, de Lockheed Neptune P.2H. en de Augusta Bell 204 B., aan de pers voorgesteld. De Lockheed Neptune P.2H. is een tweemotorig maritiem patrouillevliegtuig, uitgerust voor onderzeebootbestrijding. De Augusta Bell 204 B. is een helikopter, welke o.m. voor opleiding en transport wordt gebruikt. De toestellen, die hier op het platform naast elkaar staan, werden ook gedemonstreerd en voorgevlogen.

Op het Rembrandtsplein in Amsterdam is Vrijdag 24 Mei j.l. de twaalfde toer van Olympia door Nederland voor amateurs "ceremonieel" van start gegaan. De foto geeft daarvan een overzicht.

AIR — SEA — LAND
World-Wide
Travel Service
GUIDE
TRAVEL
BUREAU
G. DENHARTOG
39 King Street, Box 733
AYLMER, ONT.
Phone 1152
Res. address:
81 South Street. Phone 1152.

Van dimes
tot
Dollars!

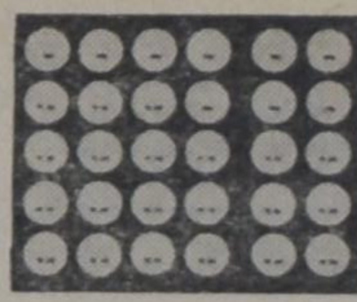

Leert Uw kinderen de aardigheid om te sparen, met deze handige, kleurrijke "Dime Saver". Het is kosteloos indien U een speciale kinderrekening opent bij de Royal Bank. Er is een filiaal van de Royal Bank in Uw buurt.

ROYAL BANK
Totale Activa — $5.000.000.000

The Christian Reformed Church
Co-operative Medical &
Hospital Society

Organized in 1950.

Insures all persons of Dutch extraction and of Protestant persuasion in the Province of Ontario.

PLAN A: Surgical Costs
Family premium, all children under 18 included $34.00 per year.
Single premium $14.00 per year.

PLAN B: Hospital Visits and Diagnostic X-Rays
Family premium, all children under 18 included $12.00 per year.
Single premium $6.00 per year.

All benefits are according to the fees listed in the "Schedule of Fees 1962" as approved by the Ontario Medical Association, with a maximum of $500.00 per case per year.

Ask for complete information.

CHR. REF. CHURCH CO-OP. MED. & HOSP. SOCIETY
BOX 473 - HAMILTON, ONT.

Please send us by return mail the information about your Insurance Plans.

Name: ....

Address: ....

Gaat U naar
HOLLAND?
BEL
ELGIN McKAY
TRAVEL SERVICE
LTD.
IN
BRANTFORD
Telephone 752-4375
Agenten voor: K.L.M. en
HOLLAND-AMERIKA LIJN

VAN LEEUWEN,
BORTH & CO.
CHARTERED
ACCOUNTANTS
980 Yonge Street,
SUITE 402.
TORONTO 5, ONTARIO
Telephone 922-5314

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements $ 3.00
Marriage and anniversaries $ 4.00
Notifications of death $ 4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Every word more 5¢

For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Met dank aan God geven wij kennis van de geboorte van onze dochter

DITTA EVELINA

18 Mei, 1963

Mr. John Jager
Mrs. L. Jager-Holtrop

Crescent Spur, B.C.

We are thankful to announce the arrival of our fourth son

DERRICK HENRY

Mr. & Mrs. Peter J. Berghuis.

R.R. # 3.
Mouth of Keswick, N.B.

Thankful to God we announce the birth of our daughter

ANNETTE EILEEN

A sister for Andrew Michael.
Clarence & Diane Alkema.

May 18th, 1963.

25 Crockett St.
Hamilton, Ont.

Door Gods goedheid werden wij verblijd met de geboorte van een dochtertje, dat wij

MARGARET

noemden.

Albert en Ann Van Benthem.

Een zusje voor
Nelly.
John.
Harry.
Ralph.
Adely.
Marian.

Glanford Station, Ont.
R.R. 3.

17 Mei 1963.

Mr. and Mrs. T. C. Strikwerda 116 Queen Street, Bowmanville, Ontario, announce the marriage of their daughter

JEAN

to

Mr. NICK VANDER KWAAK

The Lord willing on Wednesday, June 5th, 1963, 7 o'clock P.M. at the Rehoboth Christian Reformed Church, Bowmanville, Ontario.

Mr. and Mrs. Auke Bremer wish to announce the marriage of their daughter

MARTHA

to

MR. HERBERT VISSER

June 8th, 1963, 4 o'clock p.m., at the Fruitland Christian Reformed Church.

Rev. A. Rumph officiating.

Future address:
168 Limeridge Road, West,
Hamilton, Ontario.

YOUNG PEOPLE'S SOCIETIES

We have the Study Materials that suits your particular needs.

CHRISTIAN BOOK CENTRE
ANTON LAMMERS
P.O. Box 501,
Hamilton, Ont.

Today, our Heavenly Father translated to His Eternal Home, our beloved son and brother

HENDRIK EDWARD
(EDDY)

We were privileged to have him in our midst for 10 months.

God's covenant promise is our greatest comfort.

Exeter, May 26, 1963.

U. Vanderlaan.
H. Vanderlaan, nee Vandermolen.

Woodstock:
Sadie and Henk.

Exeter:
Wendy.
Albert.
Tinie.
Wilma.

Heden overleed in Nederland onze geliefde vader, groot- en overgrootvader

ARIE VAN DIJK,

op de leeftijd van 84 jaar.

Hebr. 4:9, "Er blijft dan een rust over voor het volk Gods."

Mevr. de Wed. M. Van Dijk—Hordijk, Pernis, Nederland.
Mr. & Mrs. Pleun Van Dijk, St. Catharines, Ont.
Mr. & Mrs. Cor Van Dijk, St. Catharines, Ont.
Mr. & Mrs. Bert Van Dijk, St. David's, Ont.
Mr. & Mrs. Nol Van Dijk, Rotterdam, Nederland.
Mr. & Mrs. Arie Van Dijk, Poortugaal, Nederland.
Mr. & Mrs. Davids—Scherpenberg. Toronto, Ontario.

28 kleinkinderen,
4 achterkleinkinderen.

St. Catharines, Ontario.
27 Mei 1963.

Voor

PRIMA KUIKENS EN JONGE HENNEN

naar William Bosch, Kuikenbroederij, Pelham Road, R.R. 1, St. Catharines, Ontario. Telefoneer MU 2-4040.

For Sale in Holland Marsh

2 BEDROOM HOUSE

all conveniences. Large lot, near Dutch settlement, Christian Reformed Church and school. Terms. Sidney Van Dyke, R.R. 2, Newmarket, Phone PR 5-3695.

Anyone who wishes to exchange

COMPLETE LIBRARIES OR SINGLE BOOKS

please write Box 83, Terrace, B.C., Canada.

Wanted:

DUTCH SPEAKING GIRL

for light housework for elderly lady. Please write to Mrs. B. Vandentop, Box 85, P. Butte, Alta.

---

100 ACRE FARM
met melkcontract

Groot stenen huis, van alle gemakken voorzien. Grote barn met silo, kippenhok, geschikt voor 4000 broilers. Goede machineschuur. Vee en machinerieën. Bulkcooler, enz. enz. Zachte grond. 2 acres aardbeien. Vraagprijs $ 40.000. $ 10.000 down.

JACK BYLSMA
REALTOR
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894

The Lord willing we hope to remember on June 8, 1963 the 45th wedding anniversary of our dear parents and grandparents

LIEUWE H. DE JONG
and
RIGTJE A. DYKSTRA

That the Lord may bless and keep them for each other and for us is the wish of their thankful children and grandchildren.

Smithville, Ont.:
Harry & Edith De Jong.
Carlisle, Ont.:
Jane and Andy Post.
Glanford Stn., Ont.:
Albert and Joan De Jong.
Rotterdam, Neth.:
Jettie and Joop Belt.
Hayward, Minn.:
Edward & Sadie De Jong and 19 grandchildren.

Our parents are here with us on a visit from Tzummarum, Holland.

Reception June 8, commencing 7 P.M. in the Carlisle Community Hall, Carlisle, Ont.

R.R. 1, Smithville, Ont.

Met grote dankbaarheid aan God hopen wij met onze geliefde ouders en grootouders

JOHANNES BOUWERS
en
JANTJE BOUWERS—FLOKSTRA

D.V. op 1 Juni a.s. hun 40-jarige echtvereniging te gedenken.

Het is onze innige wens dat de Here hen nog vele jaren voor elkaar en voor ons mag sparen.

Beilen, Nederland:
Lukas Bouwers.
Roelie Bouwers—van Goor.
Athens:
Cor Bouwers.
Janny Bouwers—Breimer.
Brockville:
Henk Breimer.
Riek Breimer—Bouwers.
Piet Weima.
Hanna Weima—Bouwers.
Addison:
Fred Bouwers.
Martje Bouwers—Dijkma.
R.R. # 4, Brockville:
Henk Bouwers.
Gail Bouwers—Beerda.
Athens:
Albert Bouwers.
Gertie Bouwers—de Roos.
R.R. # 4, Brockville:
Arthur.
John.
en 25 kleinkinderen.

The Lord willing, we will gratefully remember on June 1, the 30th wedding anniversary of our dear parents and grandparents

S. HALBESMA
and
P. HALBESMA—GROS

May the Lord spare them for each other and for us, for many years to come.

Winnipeg, Man.:
Harry and Shirley.
John and Helly.
Andy.
Renze.
Hepworth, Ont.:
Arie and Alice.
and 8 grandchildren.

Met blijdschap en dankbaarheid aan God hopen wij, zo de Here wil, op 7 Juni 1963 het 30-jarig huwelijksfeest van onze ouders en grootouders

PIETER DE HAAN
en
BERENDINA DE HAAN—STERENBERG

te herdenken.

Hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Smithville, Ont.:
John & Trinka De Haan, Peter & Ann.
Welland, Ont.:
Jenny & Andy Pegels, Bert, Diane, Ronny.
Smithville, Ont.:
Peter De Haan.

R.R. 1, Smithville, Ont.

BARRIE AREA

Homes, Farms, Acreages, Lots, Summer Cottages and Businesses.
Write, wire or phone
AARN KLOOSTERMAN
representing
Harold Forster & Co.
REALTORS - 98 Bayfield St.
BARRIE, ONT. PA 6-6453

The Lord willing we hope to commemorate on June 8, 1963 that our parents and grandparents

WIEBE FREERK BY DE LEIJ
and
ANTJE BY DE LEIJ—DE JONG

have been united in marriage for 30 years.

May the Lord spare them for each other and for us, for many years to come.

Margaret & Halbe Taekema, Annette - Henry.
Tena & Norman Venhuizen, Annetta - Clarence.
Kenneth & Marilyn.
Cecil & Vera.
Elizabeth.
Harry.
Francis.
Ann.
Steve.
Jacky.

665 Lakeshore Road.
Sarnia, Ont., Canada.

Thankful to the Lord we hope to celebrate, on June 2nd, 1963, the 25th wedding anniversary of our beloved parents

A. A. M. BERGSMA
and
HIELKJE BERGSMA—ANNEMA

That the Lord may bless and keep them for many years to come is the wish of their children.

Hamilton, Ont.:
George and Rennie Vanderhorst.
Edmonton, Alta.:
Evert Bergsma.
Hamilton, Ont.:
Albert & Jane Vandenakker.
Hamilton, Ont.:
Cecil, Joanne and Juliana.

Excellent dairy farm

clay loam soil, 185 acres, all tillable, barn 40x110 ft. and 40x40 hen house with capacity 400 hens, nearly all new machinery including two tractors, combine, hay baler, 30 head registered cattle, two homes, one for extra farm help. Ideal for father and son, near Dutch Church. Asking $45,000 with $10,000 down.

IRVNG H. MILLER LTD.
REALTOR

Apply

Charles Heuvel
R.R. 2, Brinston, Ontario

Ter overname aangeboden

EEN PRIMA RUSTHUIS

op mooi gelegen stand in Mid-Western Ontario, en waar goed kapitaal mee verdiend wordt. Prima geschikt voor couple zonder kinderen of met klein gezin. Aparte woongelegenheid aanwezig. Boeken ter inzage voor serieuze kopers. Brieven onder nummer 1611, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat, B., Hamilton, Ont.

FOR SALE AT
TABER, ALBERTA

Modern Piggery with excellent buildings and latest improvements, room for 300 sows. Very good turn over (last 4 months over 1500 weeners). 7 roomed house with bathroom and full basement. Double garage and chicken coop. Reason for sale: dividing estate. For full information contact Burdett Administration & Insurance Office, Box 86, Burdett, Alta.

Real Estate BARGAINS

70 Acres Farm, all clear, with 7 room house, 4 bedrooms. 60 x 50 bankbarn with 18 steel stalls, only 2 miles from school and church in Drayton area, only $ 13,500.

100 Acres on paved road. Excellent good house and big bankbarn. 4 miles from Drayton. $ 20,000. Real bargain.

Drugstore in Drayton, with Rexal agency. 850 square feet floor space. With all the stock and equipment. Only $ 14,000, terms available.

Contact

JOHN BOSVELD
REAL ESTATE BROKER
MEAFORD, ONT.
Box 353 - Phone 428

F. C. v. Eyl, R.R. 1, Gorrie. Phone 35R2 Fordwich.
C. Burema, R.R. 1, Clinton. Phone HU 2-3287.

PHILCO Deepfreezers

"Known for quality the world over"

Henry Vanderveen van Maple Leaf Sales

kan U de

23 cu. ft. PHILCO DELUXE aanbieden voor **$ 259.00**

BOVENDIEN bij elke Deepfreezer of 2-doors Refrigerator tot 29 Juni a.s. een ELECTRISCHE HAARDROGER GRATIS

VISIT

MAPLE LEAF WAREHOUSE SHOWROOM

on Crooks Hollow Road near Dundas. Open 2 p.m.—9 p.m.
FURNITURE - CARPETING - APPLIANCES

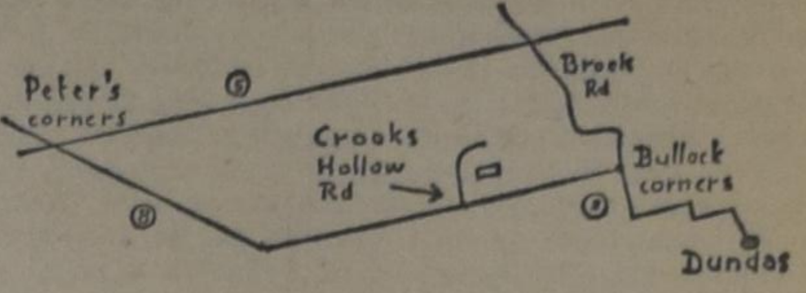

MAYBE A LITTLE OUT OF THE WAY,
BUT MUCH LESS TO PAY ! ! !

Wanted right away on dairy farm:

SINGLE OR MARRIED MAN

Good wages for right person. Mr. S. Feddema, R.R. # 1, Nestleton, Ontario. Tel. 986-4798 (Blackstock).

Voor een geslaagde vacantie met de hollandse gezelligheid.

"Little Europe Resort"

Bracebridge, Muskoka.

Cottages te huur tegen redelijke prijzen. Uitstekende kampeer-, zwem- en visgelegenheid.

R. S. Bakema Tel. 645-2738
(35 mijl van de Chr. Ref. Church in Orillia)

HUIS IN SARNIA

Voorkamer, keuken, 3 slaapkamers, badkamer. Halve kelder, geen furnace. Mooi lot in goede buurt.

Vraagprijs $ 7000.00. Downpayment $ 1500.00. Huis moet verkocht worden. Voor inlichtingen schrijf of bel

JACK BYLSMA
REALTOR
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894

Nederlandse schrijver in Canada

Van midden Juni tot midden September a.s. zal Mr. Leonard De Vries, die verscheidene kinderboeken heeft geschreven, in Canada verblijven. Mr. De Vries heeft eveneens verschillende reizen gemaakt, waarvan hij een aantal dia's heeft vervaardigd, die hij op zijn reis naar Canada meeneemt.

De heer De Vries interesseert zich in het bijzonder voor natuurkundeproeven voor kinderen en het ligt dan ook in de bedoeling dat hij tijdens zijn Canadese verblijf een of meer van die proeven in T.V. programmas zal doen.

Organisaties en verenigingen, die een avond met de heer De Vries zouden willen beleggen kunnen zich daartoe in verbinding stellen met het Consulaat-Generaal der Nederlanden, 159 Bay Street, Toronto 1, Ontario. De heer De Vries zal voornamelijk in Toronto en omgeving zijn.

Zoekt U naar een origineel verjaardagsgeschenk? Geef een abonnement op C.C. cadeau. Een verrassing die een heel jaar nieuw blijft.

Groepsreis met de Holland-Amerika Lijn naar Nederland

Heen: 16 Aug van Montreal of Heen: 18 Nov. van Montreal
Terug: 15 Oct. v. Rotterdam. Terug: 8 Jan. v. Rotterdam.
Retourprijzen van Montreal: $ 325.50 minimum - $ 378 maximum.
Deze reizen gaan absoluut door en worden gemaakt met de Rijndam.
Voor verdere inlichtingen bel of schrijf:
ADRIAAN LIMBERTIE
WORLD WIDE TRAVEL SERVICE
300 Wilson Ave. (Bathurst & 401), Downsview, Toronto, Ont.
ME 5-5661
N.B. 21-daags retour vanaf 1 October. — Montreal-Amsterdam retour KLM $ 369.00.

Europa wordt Topzwaar!

Bijna 40% van de totale Europes bevolking woont in een straal van ca. 350 mijl (d.i. minder dan een uur vliegen), vanaf de monding van de Rijn. Binnen dit gebied wonen ca. 152 miljoen mensen, d.i. gelijk aan 85% van de bevolking der Ver. Staten. De rest van Europa is veel minder dicht bevolkt dan het gebied rond de monding van de Rijn.

Wat is de oorzaak van deze merkwaardige bevolkingsconcentratie van Europa? Er zijn natuurlijk meerdere oorzaken, maar een van de belangrijkste is wel dat in de streken rondom de Noordzee het overgrote deel van de delfstoffen van Europa ligt. Ook hebben verschillende grote rivieren hier hun monding en zo ontstond er een gunstig gebied voor het ontstaan van bevolkingsconcentraties.

Het gevolg is echter dat het betreffende gebied "topzwaar" dreigt te worden. Nederland heeft reeds met verschillende problemen te makn wat betreft zijn bevolkingsdichtheid, het Roergebied in Duitsland dreigt één grote stad te worden, Engeland ziet zich genoodzaakt verschillende nieuwe steden te bouwen om tenmiste Londen enigszins te ontlasten van de bevolkingsdruk, België ziet een dreigende verstedelijking in de industriegordel van Luik naar Charleroi, afgezien nog van de bevolkingsconcentratie Brussel-Antwerpen. De randstand Holland dreigt aaneen te groeien. Parijs is bezig in een snel tempo alle omliggende wooncentra op te slokken. Deze bevolkingsontwikkeling in W.-Europa is nog in volle ontwikkeling en het is nog niet voor te stellen wat het uiteindelijke resultaat zal worden. Als wij naar de Ver. Staten kijken — de situatie aan de oostkust van dit land is er verder gevorderd dan in W.-Europa — dan zien wij dat daar een samenhangend stedelijk geheel dreigt te ontstaan over een lengte van ca. 600 mijl.

Uit dit alles krijgt men een indruk hoe "topzwaar" West-Europa wel is. Nederland heeft de grootste bevolkingsdichtheid van Europa en bijna van de wereld.

De Scandinavische landen zijn de "leegste" gebieden van Europa. Vergeleken met deze landen is de bevolkingsdichtheid van Nederland ca. 30 x zo groot.

Bent U in het bezit van het Middenstands-diploma en f 15.000.— contanten?

Dan kunt U ook in het oude vaderland een best melk- en zuivelbedrijf overnemen, dat een

RUIM BESTAAN

oplevert. Mèt een huurwoning.

Inlichtingen en toezending van circulaire en omzetcijfers gaarne op aanvraag door Handelsbureau L. v. d. Kwaak, beëdigd taxateur voor de melkhandel, Plantersweg 48, LEERSUM, The Netherlands.

Wanted

Assistant Manager

for United Paint Supply in Kitchener

Apply in Hamilton at 58 Aikman Street. Telephone JA 9-1872

Hollandse Tuingereedschappen

Spitschoppen, panschoppen, mestvorken, schoffels, hakken, pootijzers, tomaten plantijzers, harken, zeisen, strekels, sproeislang, rugsproeiers met en zonder motor.

En al wat U verder nodig heeft voor tuin en greenhouse en farm.

PRIJSCOURANT OP AANVRAAG.

VARY EQUIPMENT CO.

Grimsby, Ont. Phone 945-4745

Holland Construction Co.

Wolverton Rd. Phone
GRIMSBY, R.R. 1 WH. 5-4012

Speciaal in Greenhouse Constructie

en aanbiedingen van nieuw cedar of redwood materiaal voor zelfbouwers, tevens Hotbedsash, Putty & Nails enz.

KOOP NU GOEDKOOP GREENHOUSE GLAS

CHRISTIAN COURIER

A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd. Box 84, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 ·nd 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

INTERNATIONAL PEACE

by Dr. Paul G. Schrotenboer

(I) Setting the problem in focus

The Young Calvinists, who chose the topic of international peace for their spring rally, should be congratulated. This is the theme of the hour. It is on everyone's mind. It is in many people's thoughts late and soon.

People have always been concerned about world peace, but never more so than today. There have always been wars, but only in our century have there been world wars. And there have been two of them. What is more, the second world war was brought to an end by the use of nuclear weapons which have made the block busters of that war look like Victoria Day firecrackers in comparison.

Because of the power of man today to kill and destroy in a measure unknown in previous generations, an entirely new concept of war and peace has developed in the generation in which we live. War has undergone on evolutionary process. Formerly wars were won or lost. Often the price was very high, but there was something to be gained in the way of territorial or national rights. Today this all has changed. War started between one brother and another. Later it waged between one family or another family. This developed into wars between one tribe or nation and another tribe or nation and still later between one alliance of nations and another alliance. Then there was always a survival unit. One family was destroyed, at least in part, but the other survived. Even in the last great war, although Europe was partly destroyed, the North American continent remained unscathed. But such presumably will not be the case in any next global war. Now the survival unit is not the family, the tribe or nation, but all mankind, at least if total war develops.

Formerly war strategists spoke of killing power, first of the bow and arrow, later of the primitive muskets, still later of the more sophisticated weapons. Since the last war a new concept has arisen, that of overkill. Modern weapons are so destructive they will wipe out whole areas. In a total war strategic bombing against enemy installations, aimed at destroying the military power and leaving the civilians unmolested is unthinkable. Hiroshima and Nagasaki have proved that. Overkill means the power to kill and destroy many times over. Dr. Brock Chisholm has described overkill power this way: "We are quite capable of destroying the whole human race three to five times over — of destroying all life except some very resistant bugs." It is estimated that atomic bombs on the racks and launching pads are the equivalent of twenty tons of high explosives for each man, woman and child in the world. While this may be an exaggeration, nevertheless the comtemplation of total war is the most gruesome thing one can think of, except hell itself.

Furthermore, it is now generally recognized that neither of the two great world powers has the ability to strike the other without massive retaliation. Weapons have been deployed in too many places to be destroyed in one swoop. They are always ready in the air, under the surface of the ocean and in bomb proof silos underground. The balance of power has become a balance of terror.

This means that we should erase from our minds the idea of total victory in any world war. Also the victory of total defeat of any one party. In the minds of many, the issue of international peace is the issue of human survival on this planet. While this, too, may be an overstatement, even a gross overstatement, the issue we face cannot be overemphasized. It is therefore to the credit of the young people of the church today that they face this problem.

In the evolution of war there is still another aspect to consider. That is the difference between the general thought of yesterday and of today concerning the justice of war. Formerly it was the general opinion that defensive wars and wars to put down oppression and tyranny were just. Today this idea is challenged on all sides. The Pope has said: "It is hardly possible to imagine that in an atomic era, war could be used as an instrument of justice." In somewhat the same vein the World Council of Churches declared at New Delhi in 1961: "the use of nuclear weapons, or other forms of major violence against centres of population is in no circumstances reconcilable with the demands of the Christian gospel".

Many modern people have become so deeply engrossed with the idea of the gruesomeness, the injustice, the unthinkableness of total modern war that they have set as the highest goal of human life the attainment and preservation of world peace. The Fellowship of Reconciliation, to mention an example, has said that no ideas or convictions would justify war that might exterminate life. Peace, or rather, the avoidance of major international conflict, is seen as the highest goal, the supreme goal; at all costs human life on this planet must go on.

The world feels that it is sitting on a powder keg with a very short fuse. Something must be done and done quickly, or it may be too late. A couple weeks ago President John F. Kennedy said that unless an agreement to ban nuclear tests is reached soon, the genie may be out of the bottle and we'll never get it back in again. How can world peace be established? This is the question you and I face. It is everyone's question, for the lives of all are at stake.

One great advantage of dealing with a topic that is so lively and relevant is that there is such an abundance of material available. And some of it is of very good quality also. Shortly after I decided to speak on this topic the Pope issued his latest enclical: **Peace on Earth.** Reading this papal letter is a 'must' in any study of world peace today. I doubt very much that Pope John had in mind to provide us with material for this paper. I suggested that the editor send him a note of thanks for his significant, though unintended, help.

Dr. Paul G. Schrotenboer.

Not only has the Roman Catholic church spoken on international peace, but many Protestant churches have done so also. The World Council of Churches at New Delhi issued a statement in 1961. Many churches have since followed suit.

The Presbyterian church of Canada has urged the government to stop by international agreement the testing of nuclear weapons and to bring to a halt the production of nuclear weapons under such international inspection and controls as will most fully ensure compliance. In the United Church of Canada there are two groups. One group condemns nuclear arms by any nation. Another group condemns them as a deterrent power. The Anglican Diocese of Huron has deplored all war and all weapons of war, especially nuclear weapons because of their international scope of destruction.

The question that baffles many people is this: If nuclear arms are to be used in defense of freedom, what if, in releasing thermonuclear weapons, you destroy the person whose freedom you were protecting? In dealing with the subject of international peace we must try somehow to answer this most perplexing question.

(to be continued)

BIBLE TRANSLATION GROUP CONDUCTS FIRST LINGUISTIC SEMINAR IN AFRICA

Santa Ana, Calif. (CNS) — The world's largest missionary organization which is devoted exclusively to the scientific translation of the Bible unto unwritten languages recently conducted its first linguistic seminar in Ghana, West Africa. Enrolled in the sepcial five week course at the University of Ghana which was conducted by the Wycliffe Translators were six Ghana nationals, representatives of missionary societies and personnel from UNESCO and the Peace Corps.

The introduction of linguistic studies to Ghana will assist nationals and misisonary personnel to analyze and reduce to writing the many unwritten languages of W.-Africa. Directing the seminar was Dr. John Bendor-Samuel, a native of England and a former translator for the Terena Indian tribe of Brazil. Wycliffe entered Ghana last year upon invitation from the government, university officials and interested mission groups.

During the final week of the course the students tried actual translation of Ghanian languages with informants from the Dagbani, Ewe and Twi tribes. Ghanians speak upwards of 13 of the more than 300 languages in West Africa which need Bible translation. A similar seminar will be conducted late this year at the nearby University of Nigeria at Nsukka. These courses are but one phase of training in Bible translation which is taught by Wycliffe in the United States, England, Germany and Australia.

A remedy worse than the disease

Pierre Berton, on the page assigned to him by Maclean's, offers a cure for a much discussed malady of our times. The disease might well be described in some diagnostical terms suggested by the man himself who offers the cure. According to Berton our teenage kids live in a society which "equates sexiness with popularity", which advocates by almost every means of publication in endless repetition that "sex is the thing to do" and which is mother to a "culture of 'fun morality', which causes "a good many girls to consider pregnancy a status symbol".

One might think this to be sufficient for the description of the disease. This, however, is not the case. Berton adds one more finding. that "**sexual feelings of adolescents are encouraged by the stress on sex in our culture but the official morality of this country is based on postponement.**" Here, according to him, we reach the real root of the trouble. It is not primarily the existing society or the prevailing culture, but it is the "Great Twentieth-Century Hoax, whereby every adolescent is taught that sex is the key to everything — but he can't enjoy it for another ten, fifteen or twenty years" — which has aroused the indignation and anger of Pierre Berton.

He understands that this drives our children crazy. On the one hand our teenagers are led to believe that sex is **the whole purpose** of life, but, on the other hand, they are told to wait with the final act.

★

Now the cure. Rather than telling society and culture that it is time to stop propagating their false standards, Berton advises "it's time we stopped hoaxing the kids about sex".

He believes that "teenage sex is here to stay" and that "we must make less fuss about virginity and continence". For these reasons he proposes simply to give in. He finds support for his remedy with some church leaders, who ponder the point whether "premarital intercourse is necessarily a bad preparation for marriage" and "whether to have a variety of sexual partners does in fact weaken intimate relations". But the most frightening part is the end of this article in "Canada's National Magazine", in which Berton as father of his children solemnly declares that he is planning to use his own prescription for his own offspring. He will tell his sons and daughters that if they want the sexual experience before marriage, they may have it.

He does not believe it will do any harm to their psyche or their future marriages. As for the girls, they don't have to be afraid to "be banished into the snowstorm with their little bundle" nor to be "condemned to the hell of an incompatible shotgun marriage" and he expects that his sons "will know, from experience, something about life by the age of seventeen . . ."

★

As I said already it is this cure which frightens me and made me to say that the remedy is worse than the disease.

Let me state some reasons for my verdict.

First, Berton's cure is **pedagogical nonsense.** Do we educate children by giving in to their "natural desires"? Why do we tell children who ask all the time for candies, cokes or icecream that it is bad for their teeth, their stomach and their health? Berton would say: Well, if they want bad teeth, let them have them. If you have a boy who wants to make a time-bomb, do you simply say as father: John, go ahead, act it out!? The boy has a good chance not to survive the experience. If you have a son who wants to be a surgeon, do you buy him a blade to enable him to get some experience for later, to find out what it will be like being a successful surgeon? Or do you tell him that he must study a long time before he will be allowed to perform even a minor operation?

Secondly, Berton is also wrong from the **psychological** point of view. Does it help to take away stress by giving in to desire. Or does it produce weaklings? We are nowadays sorely afraid of weaklings. But who are the sissies; the boys and girls who live in sexual promiscuity, or the ones who still have the will and the intention to wait till they are ready for their one great love? If we take away continence in the sexual education, why should we not do the same in all other fields of education, e.g. by telling our youngsters that if they don't like Shakespeare, they don't have to read it; if they don't feel like going to school, they may as well stay home; and that, if they feel that the amount of their allowance puts them under the strain of spending their money wisely, they might as well claim for more.

No adolescent and no adult can live without stress and strain. We cannot live without problems, we need education for to learn how to live with our problems.

Thirdly, Berton's theories are, from a **moral point of view, perverse.** If society propagates it and the child wants it, if culture dictates it and the child (the young adolescent) badgers for permission and keeps dinning about experiments and experience — do we just give in? Today it's premarital sexual promiscuity, but what next? Next is more satisfaction, new sexual excitement. Next is homosexuality, sexual orgies, sexual perversities. Next is a long list of old sins.

It is little wonder, therefore, that Berton's cure does not work. Dr. Blaine, Psychiatrist to the Harvard University Health Service, told the students of Queen's University in Kingston, according to a report in **The Globe and Mail** that promiscuity with female students causes feelings of distress. No wonder that they feel bad about it and that they feel bad because of it, for it is like being prostitutes. There really is not much difference. Dr. Blaine was right when he concluded: "It is not sex they need, but love". As for the boys at the university, it is not much better. Some seek refuge in homosexuality, others suffer from impotence "which results mainly from the pressure of college mores that push these young men toward experiences for which they are not ready."

This is what happens to boys and girls who are taught that since they are students and since shame dates only from the Victorian age, sex is the thing to do, even if they don't want it. Premarital promiscuity has become a status symbol of the sophisticated, though it does not demand for much refinement.

★

Why do I write about Pierre Berton's page? Am I one of these Victorian-style puritan clergymen who do not even know that Professor Carstairs has discovered that charity is more important than chastity (I always thought

Continued on next page.)

Missionary pilot builds "Dream Plane" for use in Jungle and Mountain flying

Hampshire, Ill (CNS) — A missionary pilot whose active service was cut short by an attack of bulbar polio is now nearing completion in the building of a "dream plane" which he began designing during his long months of recovery. Earlier while serving as a pilot mechanic for the Wycliffe Bible Translators in Peru he had first conceived an idea for a rugged new twin engine plane which would make flying over remote and mountain areas less hazardous.

At the present time, said Carl Martenson of Wheaton, Ill., the designer-builder, almost all missionary pilots are obliged to use single engine planes which have a slim chance of survival if the power plant fails. Basic research for the project included a survey of missionary pilots and consulations with aeronautical engineers. He himself has devoted some 5,000 hours to the project.

Although its wing span is only 36 feet, the plane will carry six to eight passengers or convert quickly to accommodate bulky cargo. It is intended to take off in just 200 yards and yet be able to maintain 15,000 feet on one engine. It features a high wing to clear obstructions on rough air strips. Helping to build the new plane is Fred Culpepper, a former Boeing mechanic, who works with Mortenson in a small rented hangar on a private air strip near Hampshire.

The total cost of the project is expected to be about $54,000 which is being raised by private contributions. By late summer it is hoped that the Evangel 4500, as it is called, will be in the air. Following testing of this prototype it is expected that more planes like this will be produced by some aircraft manufacturer.

Hazardous landings are routine for missionary pilots. Here a cow pasture serves as an airstrip. The surrounding jungle and mountainous terrain leave no room for error.

A remedy worse than the disease

(Continued)

both were not without importance)?

Well I think I am level-headed enough (or should I say I know enough about the sinful nature of the human being) to know that in all ages there has been premarital sexual promiscuity to a certain extent, but what strikes me, is that Pierre Berton is given the opportunity in Canada's National Magazine to advocate such conduct as a panacea against the maladies of our young people.

Berton assumes that "teenage sex is here to stay", but he fails to explain why; he thinks there is "no likelyhood that this state of affairs will change", but again: no reasons are stated for his conviction.

What strikes me most of all, however, is that Pierre Berton does not refer to the Scriptures, to the Word of God. He writes about a lot of people, but does not tell us what God says about the problem of premarital sexual promiscuity. I am convinced that it is here where the cure begins. We become sexually wise, not by experiments and experiences (which in many cases have led to foolishness, mental disturbances and even crímes), but by obeying the Word of God. To give a positive contribution and to offer a better prescription against the discussed disease, I shall now quote from the book of Proverbs:

Drink waters out of thine own cistern, and running waters out of thine own well.

Let them be only thine own, and not strangers with thee.

Let thy fountain be blessed and rejoice with the wife of thy youth

Let her be as a loving hind and pleasant roe, let her breasts satisfy thee at all times and be thou ravished always with her love.

And why wilt thou, my son, be ravished with strange women and embrace the bosom of a stranger?

His own iniquities shall take the wicked itself, and he shall be holden with the cords of his sins

He shall die without instruction; and in the greatness of his folly he shall go astray.

(Ch. 5:15—23)

The Bible is not written in Victorian style.

Sexual experience and experiments are not condemned. Sex is not frowned upon. The role of the woman is not only the one of the mother, she is lover too.

Yet, promiscuity is condemned. Premarital sex is considered to be "cords of sin". You may escape from these cords, but it will not be easy. Marriage is not the prison of sex, but it is much sooner the home of love, also of such love which finds a never ending, even new sexual satisfaction. Marriage is more than anything else the home for that One Great love with the only one on earth who is that close to you, who is your husband, your wife, and — as such — it is a symbol of the mystic union of Christ and His church, of God and His people. It is worth it to wait for marriage.

R. Kooistra

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

SOLUTIONS APRIL PROBLEMS

No. 58 (DeJong)

1. N-Q3!, PxN; 2. BR4-N5, PxP; 3. BN5xP mate.

1. —, P-K6; 2. N-K1, PxN/Q; 3. BxQ mate.

1. N-B2?? fails after 1. —, K-R5 and the King escapes.

No. 59 (Loyd)

1. Q-N4 check! This keymove is surprising, just a Loyd-idea, one would say. There are three variations, namely 1. —, K-Q4 or K4, K-K2, and P-B4; 2. Q-K4 mate, BxP mate, and PxP e.p. mate, respectively. The last one is excellent.

No. 60 (Bouma)

It is evident that mate should be given by a Rook taking the black Knight at N1. However, that Knight is safely defended by the Bishop. Therefore white tries to frustrate that defence. 1. R-B3, thr. RxP mate. Black tries to prevent the threat by 1. —, R-N6 with the result that the Knight at N1 is not defended anymore. 2. R-B5, thr. 2. R-R5 mate. Black is forced to play 2. —, R-K5. Because now the Bishop is twice blocked, the white Rook can return, take the Knight and mate. 3. R.-B8 and 4. RxN. (3. RB5xR?? fails here because of 3. —, PK2-4). There is a second variation, namely 1. —, R-Q6; 2. RxR, R-N6; 3. RxN ch, KxR; 4. R-Q8 checkmate. This second one should have been indicated too of course. (3. R-B5?? as indicated by some, fails too after 3. —, PK2-4.) Those who made these mistakes deserved only half of the points.

No. 61 (Position)

This simple position has an exceptional solution, because the white Queen has to be sacrificed. 1. N-B7 check, K-R2 (forced); 2. QxP ch, PxQ (forced); 3. N-N5 dble ch, K-R1 (forced; 4. R-R7 checkmate.

CORRESPONDENCE

JDV at L. "For a beter understanding". A. In the March 22 issue it was said that the difference between threat and variations is in the white moves (plural). In the one special case of No. 52 the matemove was the same as in the threat but the second move was different. B. If in a special variation a problem can be solved in less moves than was asked for, such a solution should be neglected, although there is no penalty for mentioning it. There is no reward either. C. An answer to your sad question, "Why then did I get 3 points only?" can be found in the newly published pamphlet under c, 2, 3rd case. The same deals with your solutions of the April series. My best wishes for your run to the top!

We are sorry that the outline for this week had to be postponed until next week's issue.

Editor

THE STORY OF GRADUATION DAY

Lancaster, Pa. (ED) — Graduation Day has changed radically since Mr. Chip's time. Today, the kindergarten set hums "Pomp and Circumstance" while being fitted for mite-sized mortar-boards! Five-year olds face first grade with MBC (Master of Blocks and Crayons) degrees under their belts!

But no one takes a high school or college commencement lightly. Milestone in a young life, it's the only time your son will ever wear a "gown" with pride . . . or your daughter won't mind being dressed like all the other girls.

The great day is filled with traditions which date back to ancient times. In Rome, slaves were allowed to wear caps called *pileus* when they became free man. The caps, significant of *promotion*, varied in shape and size, but unusually were round and made of felt.

The custom was revived at the University of Paris when graduating students wore square, stiff "mortar-boards" — a style soon adopted by Oxford masters. The virtues of the mortar-board were described in this 1564 poem:

" 'Tis square like scholars and
their books ;
The rest are round but this is
square
To shew that they more stable
are."

(The "Square scholar, in this case, was a man who was "on the Square", and not square in the modern sense of the word.)

In the Middle Ages, a cap, gown and degree were steps toward full membership in a guild. Thus the term "commencement", or *beginning* — of permission to teach.

Until the 1500's, an apprentice on the way to becoming a master workman wore flowing robes in various colors and materials, depending upon his wealth and rank. Then fashions became more flamboyant, and only the staid scholars clung to their gowns.

In England and many European universities, there is still an unwritten law that a scholar wear this attire whenever he appears in public. As a matter of fact, the wrist watch became the traditional graduation gift when school men tired of fumbling in flowing robes for their pocket timepieces.

The watch was given as an admonition for punctuality — the great virtue which would help the graduate to succeed in the world.

Counting graduates and their families, some 25,000,000 U.S. citizens take part in commencement celebrations every June (although at Harvard, where the custom started in the U.S.A., commencement was originally celebrated at the beginning of the school year. Sounds logical!)

Some of our seniors will be graduating "cum laude" (with praise) some "magna cum laude" (with great praise) and the aristocrats of the academic community, "summa cum laude" (with highest praise). It's believed that these distinctions were first awarded to students at Oxford and Heidelberg in the 12th and 13th century.

Each graduating class will have its Valedictory (farewell) and Salutatory (commencement) addresses. Tradition dictates that these be given in Latin, but many of our universities waive this custom for the sake of the audiences (to say nothing of the speaker!)

Graduates will march in gowns of countless colors, styles and materials. Rules governing the designs were set in 1895 when U.S. universities adopted The Intercollegiate Code for Caps and Gowns.

Bachelor candidates wear black, worsted gowns with long pointed sleeves; masters wear black silk or wool robes with long, closed sleeves; doctors wear black silk with full rounded sleeves faced with velvet. All wear the black Oxford mortar-board with tassel, but only doctors and university presidents may wear velvet caps with gold tassels. The cap must be worn at all times(except in prayer) and the tassel is always draped over the left front of it.

Scholars robed in pink are candidates for degrees in music. Lemon-yellow is for library science majors, silver-gray for speech, and maize for agriculture. But the most striking differences in the costumes are in the hoods. Purely decorative, they stretch down the back in long, colorful folds. The higher the degree, the more elaborate the hood.

To avoid confusion, high school graduates wear shades of gray, in accordance with their code, adopted in 1911. Girls may have white collars and, in some instance, white robes. High school gowns are worn open, clasped only at the top, and the sleeves are round and full.

Average rental price for one of these graduate costumes is $5. It seems a small price to pay for a spot in the procession on Graduaiton Day.

Number Forty-four of a Series

An Unexpected Surprise

by Ineke Parlevliet

April 1945

I also told the Major that it was against human nature, created by God, to wipe out individuality and to bundle people together in one powerful party, without being allowed to oppose against it and to defend and follow their own convictions. In this way not only one of the most precious gifts of a nation was killed, namely freedom, but also a man's privilege and duty to develop his own talents in order to serve his Maker. The only way for the national socialists to achieve their purpose and to destroy man's own will and desires was by using force, lies and meanness. No wonder that concentration camps were overcrowded with so called "enemies of the nation". Mrs. Van Dongen waited for a moment, then she went on: "Major Staubritz hardly made any comment when I said those things. This encouraged me to go on. I had to tell him how we in Holland suffered under the lash of this ungodly Nazidom. He did not interrupt me. Finally I had vent my spleen and stopped. Then Major Staubritz asked me: 'And what is your opinion about our Führer, Frau Von Dongen?' "

Everybody in the room had been listening attentively, but now they all became tense and alert.

"What . . . what did you say, Mrs. Van Dongen?" asked Bart, almost stuttering in agitation. "Did you really tell him what you thought of that maniac?"

"Yes, Bart, I had to," Mrs. Van Dongen said slowly. "I knew that offending the Führer was one of the worst crimes to German opinion. Furthermore this was exactly the charge and cause of Dad's and my arrest. Perhaps the whole interview and discussion was a trick to commit myself, to lure me into their trap. I did not know. All I knew was that my answer had to be sincere. Since I had attacked the national-socialism, I had already committed myself anyway. So I told him."

"You told him what?" Dick asked strained.

"Well, that Hitler was a criminal in the first degree, a man without scruples, morals and manners; a deceiver of the people, an insane unprincipled orator and one of the most miserable dictators the world had ever known . . ."

"You said all that and he released you . . . ?" Unbelief and astonishment sounded in Rita's voice.

"Yes, he did. I can't imagine it myself. For a long time major S. did not say a word after I had finished. Then finally he asked if I believed that communism was a better ideology and Stalin a better dictator. I told him that for me it did not make any difference whether I had to do with national-socialism, where the national element was put in the forefront, or with communism, where the social element was emphasized. Both were anti-christian and a deprivation of man's freedom and individuality, in spite of their differences in doctrine. Stalin was not a grain better than Hitler, probably worse. For the first time Staubritz agreed with me. "Communism," he said, "is a threat to the world, more dangerous than people realize and a terrible experience. One of the tasks of the national-socialistic party had been to wipe out communism and to save the world to be dominated, governed and enslaved by the doctrines of Karl Marx and the practical application by Stalin and his successors. Now the national-socialism had failed — he admitted this openly — communism would spread like wild fire and worse things were to come. Then, suddenly Major Staubritz got up. The interview was over. I was brought back to my cell. It was about five o'clock. A couple of hours later I was released without any explanation. I was allowed to say goodbye to Dad for half a minute. Dad looked well, he was full of hope and told me that he had not been questioned or interviewed by anybody, not by Major Staubritz either. In fact he had only seen the man 2 seconds when he inspected his cell . . ."

"Maybe now it's Dad's turn to spout his political views," Dick said. "Funny though . . . Somewhere it does not fit . . . the whole case does not make sense . . . "

"I don't know myself what to think about it," Mrs. Van Dongen said. "But now I am free, I have good hopes that Dad will be released soon, too." Then suddenly she noticed that Cathy had fallen asleep in the big arm chair. "Our conversation must have bored her," Mrs. Van Dongen smiled. "I'll put her to bed myself."

"She sleeps on the mattrass under the cellar stairs," Rita said. "I'll better show you the sleeping arrangements . . . and Mom . . . I have to tell you something . . . something terrible . . ." And Rita informed her mother about the potato disaster.

"Don't feel so guilty, Rita. We'll manage somehow . . . It's a pity of course, but it's no use crying over spilt milk . . ."

"I have to confess something, too," Bart said timidly to Mrs. Van Dongen.

"What is it, Bart? Did you book the monthly returns in the wrong order like last time?"

Bart sorrowfully shook his head. "It's worse, Mrs. Van Dongen. Much worse . . . I snore terribly in my sleep and there is nothing I can do about it . . . Please, just punch me in the nose if you can't stand it any longer to-night . . ."

Mrs. Van Dongen laughed heartily. "I'm sure I would rather be kept awake by your snores, Bart, than by that horible shooting. Perhaps it's better if we all go to bed in time. You never know how much sleep we will be able to get later on. But before we go I would like to read to you parts of Psalm 18 and let us thank God together for His help and deliverance and pray for Dad, too . . ."

Half an hour later the family was installed with much hilarity on their cellar "beds", but it took a long time before everybody was finally asleep. Mrs. Van Dongen was so happy and relieved to be with her family again and at the same time so anxious that her husband might be freed too, soon, that she could not sleep right away. The De Hoogs twisted and turned on their mattrasses, unable to find a softer spot for their stiff and painful limbs, but as usual never murmured, enduring their hardship in their own non-complaining way. Rita was awake and pondered about her interview with Major Staubritz, who had said that her parents would be measured according to his standards. At that time it had sounded very mysterious to her, but now her mother had been released after such strange experiences, the major's words began to make more sense to Rita . . .

Dick's mind was in a turmoil. The puzzle did not fit at all . . . Why had his mother been released so suddenly and without any explanation? Was it because Major Staubritz had already received the stuff? But it seemed almost impossible that Ad's father could have gotten hold of it so soon . . . And then . . . if Major Staubritz was indeed the man he seemed in his mother's eyes — an honest, well-behaved and educated officer — he would never play their game . . . Maybe any other Nazi would these days, now they themselves had to face trial perhaps soon, but not this officer . . . Or was it all a trick on the Major's part anyhow? First showing consideration for his mother and then giving his father the final blow? Did their underground plans have anything to do with his mother's freedom or did they not . . . It could not . . . it could not, after all she was released and had not escaped . . . And yet . . .

For a long time Dick lay awake, turning the questions around and around without finding the answers. He was just dozing off when in the distance the first explosions were heard.

•

Visitors in the Night

April 1945

Why the shooting always occurred during the night while eveything seemed normal between sun rise and sun set, the citizens of Waterdam could not understand. They had been convinced that the nearby war activities were the prelude to their liberation and that within a couple of days — maybe after some severe fighting — Waterdam would fall into the hands of the Allies and be free. But nothing of the kind happened. Although the shooting had been going on now for almost a week during the hours of the night, the Allied Army did not seem to advance any closer to the village. Every morning the Waterdammers ascertained the damage of the previous night and mourned over the loss of a few more citizens, who had become victims of the shrapnel shells and explosions.

The Van Dongens were still sleeping in the cellar like everyone else. They no longer minded this as much as during the first few days of the shooting. Although the danger still existed that their house could be hit severely, all the members of the family were more or less getting used to the shrieking shrapnels and often deafening explosions. Even Rita and Cathy, who had never acted very heroic in their forced sleeping quarters, became less frightened and once in a while Rita managed to smile when Bart launched one of his silly remarks about what was going on outside.

It had been three days ago that Mrs. Van Dongen had been released. No news about her husband seemed to be available and neither Van Voorst nor the Underground could give Mrs. Van Dongen any information. Dick knew that Ad's father, who before the war had worked for a great wine business, had been able to lay his hands on some bottles of excellent champagne. Another member of their underground group had taken this precious liquid as a gift to Major Staubritz and had informed him, choosing his words carefully, that he would appreciate it very much if Mr. Van Dongen received an opportunity to leave this building a free man. The underground worker, a lawyer by profession, had been wise enough not to bribe the Major too openly. Yet at the same time he had given the officer a subtle hint that it must not be very difficult for him to give Mr. Van Dongen the chance to escape. Major Staubritz, who received Mr. Degen, the lawyer, in his private office, had been intelligent enough to immediately grasp the purpose of this gift and Mr. Degen's visit. He did not need much time to make up his mind.

"Although I am a lover of good wine and have been deprived of such delicious champagne for a very long time, I cannot accept your gift," he had said. When Mr. Degen tried to persuade the officer to accept the bottles then, perhaps, for the members of his staff, Major Staubritz said, coolly and reprovingly: "You must know, Herr Degen that the Law condemns bribery in almost every civilized country, especially when it concerns an officer or functionary. Your country and mine may have many differences, but I am sure that at least they have this basic article of the Law in common." '

Mr. Degen, used to biting sarcasm, masterly rebuttals and clever analyses in the court-room, was nevertheless taken off his guard by the Major's surprising answer. He realized that his mission had failed and at the same time he was afraid that he had done Mr. Van Dongen's case more harm than good. For a moment he wondered whether he should leave the bottles with the guards in the building. Suppose that Major Staubritz regretted his decision later on . . . But as Mr. Degen possessed sufficient knowledge of human character to know that men like Major Staubritz would not easily retract their statement, he had taken the bottles back with him. It would not be difficult for the underground workers to find another and better destination for them . . .

Dick, who had been very doubtful about the success of Mr. Degen's visit to Major Staubritz, nevertheless he had not expected the officer to refuse their gift so bluntly and abruptly.

"I had at least hoped that he would take our proposal into consideration . . . Now we may as well give up any other plans to help father," he told his mother. One plan has failed, escapement will be impossible for him, while the chance that he will be released, too, is getting slimmer by the day . . ." Dick was more worried about his father's fate than he had been previously.

"Father is still in God's hands, Dick. God can work miracles. We've experienced that before . . . I still believe that father will be released. Why, I don't know . . ," Mrs. Van Dongen answered. She did not tell Dick that for some reason or other she was much more concerned about John than about her husband. Sometimes she could hardly believe that she would ever see her youngest son again.

(To be continued.)

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Bowmanville, Ont. (tweede predikantsplaats) H. Petersen te Platte, South Dakota, U.S.A.

CHR. REF. CHURCH

Mr. J. A. Veldhuis, voorheen predikant van de United Church te Beachville, Ont., die zich indertijd aansloot bij de Chr. Ref. Church en de kerken van Chatham en tot heden die van Blenheim, Ont. als "stated supply" diende, heeft zich van het voorbereidend examen teruggetrokken en besloot terug te keren tot de United Church.

CAN. REF. CHURCHES

Bedankt

voor Smithers, B.C., L. Selles te Chatham, Ont.

REFORMED CHURCH

Aangenomen

naar Barrie, Ont., H. J. Van Nie te Stoney Creek, Ont.

naar Galt, Ont., T. Hoogerwaard home missionary aldaar.

naar Drayton, Ont., Cand. R. Katerberg.

Beroepen

te Vancouver, B.C., Cand. S. Van der Schaaf.

FREE CHR. REF. CHURCH

Ds. I. van der Knijff, emeritus predikant uit Nederland, die zijn bezoek aan Canada met enige maanden verlengde om de kerken in Ontario, inzonderheid die van Vineland te helpen, hoopt binnenkort naar Nederland terug te keren. Dit jaar hoopt Ds. P. Dijkstra, emeritus predikant te Klundert voor enige tijd naar Canada te komen; hij stelt zich beschikbaar om de kerken hier in de prediking te dienen.

Hundred of young people travel to Lethbridge for rally

On May 18, 19 and 20 more than three hundred and fifty Young People met at Lethbridge, Alberta for the Eighth Annual Young Calvinist Rally. Some had come from as far away as La Glace while even two registered from Ontario.

"No Greater Heritage" was the theme of the rally which had as its special guest the new Young Calvinist Federation Director, Rev. James C. Lont. The well organized program by the Soutern Alberta League was enjoyed by all. Several inspiring meetings were held with such speakers as Rev. Jongsma from Burdett, Alberta speaking on "Hewn from the Rock", and Rev. Lont speaking on "Contending from the Faith". A well attended Leadership Conference was held under the direction of Rev. De Jong from Iron Springs. Rev. Lont spoke about "The Wide, Wide World of Young Calvinists".

The oratorical contest was held Monday afternoon with the winners Nelly Rynsburger (Lacombe) and Winson Elgersma (Neerlandia) advancing to the Young Calvinist Convention in Pella, Iowa.

Many people have given their time and talents for this event to give the Young People of District 12 an opportunity such as this to meet together for Christian study and fellowship. This rally was an enriching spiritual experience for many of the Young People.

De Chr. Ref. Church of Niagara Falls (Ont.) verzoekt

PREDIKANTEN OF STUDENTEN

die bereid zijn haar te dienen op één of meerdere Zondagen gedurende de zomermaanden zich in verbinding te stellen met de clerk. Vacante Zondagen 16 Juni, 14 - 21 en 28 Juli. M. Veenstra (Clerk), 2360 Doreen Drive, Niagara Falls, Ontario.

MINISTERS

vacationing near Barrie, Ont., who would be willing to preach in our church on July 28, August 4 or August 11 are kindly requested to contact S. J. P. VanVliet, 25 Valley Drive, Barrie, Ont., clerk of the First Christian Reformed Church of Barrie. Morning services at 10.30 A.M., evening services at 7.30 P.M.

Verzorging van

AL UW REIZEN,

PASPOORTEN ENZ.

W. Vander Beek

623 West 5th St.

Hamilton, Ont.

Tel 385-6930

Wij willen graag proefnummers zenden aan hen die ons blad nog niet lezen. Als U namen en adressen hebt, wilt U ons die dan even zenden? Ons adres is: Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Hartelijk dank!

TEACHERS WANTED

The Holland Marsh Christian School needs

2 TEACHERS

for the '63-'64 school term, for grades 1—2, 3—4. The School Society owns two houses, within walking distance of the school, which are available if a teacher would so desire. Please send inquiries and applications to Mr. R. W. Van Dyke, R.R. # 2, Newmarket, Ont.

The John Knox Christian School of Woodstock will be in need of a

TEACHER

commencing September 1963. Experience preferred, intermediate grades. Please send your applications to S. Visser, 50 Finkle Street, Woodstock, Ont. Phone 539-9202.

Beginning the next schoolterm, the Canadian Christian School of Smithers, B.C. will be in need of

A QUALIFIED TEACHER

for grades one and two. All information wanted will gladly be given bij the Secr., B. W. Kruisselbrink, Box 773, Smithers, B.C.

Due to increased enrollment the Springdale Christian School Bradford, 30 miles North of Metro Toronto is in need of

TWO TEACHERS

for grades 1 and 2, approx. 25 pupils, and intermediate grades, approx. 25 pupils. Please apply to John Rupke, R.R. # 1, Kettleby, Ont.

TEACHER

needed for the lower grades.

Please send your application to The John Calvin Christian School Society, Mr. R. Klapwyk, Principal, College Ave., R.R. 6, Guelph, Ont.

The John Knox Christian School, Wyoming will be in need of a

TEACHER

for grade 1 and 2, commencing September 1963. Apply to: Wm. De Boer, R.R. 2, Petrolia, Ont.

The JOHN KNOX CHRISTIAN SCHOOL of BRAMPTON, ONT. is in need of

TWO TEACHERS

for grade 1B and grade 2.

Qualified teachers preferred.

Salary according to teacher salary schedule.

Please send your applications to the secretary T. C. Wendel, P.O. Box 84, Brampton, Ont.

The Calvin Christian School of Trenton is in need of

A TEACHER

for middle grades, by the first of September, 1963. Please contact A. Den Ouden (Secr.), R.R. 5, Trenton, Ont.

The Athens Christian School is still in need of a

PRINCIPAL

for the higher grades 5 through 8. Schoolterm Sept. '63-'64. Please address inquiries and applications to the secretary, J. Van der Kloet, R.R. 1, Delta, Ont.

The Calvin Christian School at Clinton, Ont. invites applications for a

TEACHER

for the lower grades. Experience preferred. Sec.: K. VandenHeuvel, R.R. # 2, Goderich, Ont.

Drayton Calvin Christian School will be in need of a

PRINCIPAL

by Sept. 1. Four rooms. The Society has a house in town. Also invited are applications for a

TEACHER

for the intermediate grades. Please contact G. Lubberts, R.R. 2, Drayton, Ont.

The Jarvis Canadian Christian School will be in need for

ONE TEACHER

qualified, for grades 5b and 6, by Sept. 1, 1963. Please send applications to Mr. A. Norg, R.R. 4, Hagersville (Ont.).

Vancouver School Association, due to increased enrollment, will need an additional

TEACHER TO TEACH TWO ELEMENTARY GRADES

Musical ability is desirable, but not essential. Stating all qualifications, experience, and references, apply to: G. Ensing, 7415 Kingsway, Burnaby 3, B.C., Canada.

The TORONTO DISTRICT CHRISTAN HIGH SCHOOL is in very **urgent** need of a

PRINCIPAL

to teach Mathematics and Science in Grades 9 and 10.

Minimum requirements: B.A. degree.
Send applications immediately to: Mr. F. J. Reinders, Chairman, 11 Pakenham Drive, Rexdale, Ontario, Canada.

THE JOHN CALVIN SCHOOL OF STRATHROY, ONT.

(Five Rooms)

will be in need of a

TEACHER

Please send your applications to the Secr., Mr. J. Faber, 444 Metcalfe Street, Strathroy, Ont.

SPANNINGEN IN QUEBEC

Reeds enige tijd houden de dagbladen onze aandacht gericht op het onafhankelijkheidsstreven in de provincie Quebec. Er is daar een beweging gaande om Quebec los te maken van Canada en het als afzonderlijke staat te doen voortbestaan.

Wij lezen van verschillende stromingen, waardoor het beeld niet duidelijker wordt. Afkortingen van verenigingen en partijen, zoals RIN (voor Rassemblement pour L'Independance Nationale), PRO (voor Quebec Republican Party), QLF (voor Quebec Liberation Front) geven slechts de indruk dat onderling iedereen, die voor separatisme is, ook niet gelijk denkt.

Dit laatste behoeft natuurlijk niet. Men kan in principe gevoelen voor de zelfstandigheid van Quebec als staat, terwijl men de practische uitwerking verschillend ziet. In grote lijnen komt het hierop neer, dat de meerderheid van de bevolking van Quebec meent dat de Engels-sprekende Canadezen dichter bij de Amerikanen staan dan bij de Frans-sprekende Canadezen. Men ziet dit zowel vanuit economisch als uit cultureel oogpunt.

De begeerte naar zelfstandigheid is voor velen niet iets van de toekomst. Sommigen menen, dat de tijd er rijp voor is. Professor Abbe Gerard Dion van Laval University bij voorbeeld, heeft gezegd, dat indien Quebecs Minister President Jean Lesage vandaag zou zeggen, dat Quebec los moet van de rest van Canada, binnen een maand tijd de separatie een feit zou zijn. De mensen wachten eigenlijk op een partij, die voldoende krachtig is om de regering te vormen. Is die er, dan zou men — althans de meerderheid der bevolking — bereid zijn op eigen benen te gaan staan. Men beseft over het algemeen wel, dat daarmede grote moeilijkheden gepaard zouden gaan. Er zijn er die menen, dat het wel tien tot twintig jaar kan duren, aleer de bevolking van een zelfstandig Quebec de levensstandaard van Canada zou bereiken. De leiders menen echter dat het volk bereid is dit offer te brengen.

De achtergrond van dit streven naar onafhankelijkheid is wel te verklaren, hetgeen natuurlijk nog niet wil zeggen dat het daarom goed is. Die achtergrond is in het kort weergegeven door de president van L'Alliance Laurentienne, de opleidingsorganisatie van de PRQ. Deze president, Mr. Barbeau, zei, dat het kolonialisme in de gehele wereld thans is afgeschaft, behalve in Canada. Deze uitspraak geeft het wel duidelijk weer. De mensen in Quebec voelen zich achteruitgesteld bij de rest van Canada. Zij zeggen ook ronduit, dat de "Confederation" voor hen niet gewerkt heeft. Het moge goed zijn voor de overige provincies van Canada, voor Quebec is het een mislukking geworden in de ogen van de Frans-Canadezen.

Het is te vroeg om nu reeds te zeggen, waar dit alles op uit zal lopen. De voorstanders schatten, dat wel 60% van de bevolking voor zelfstandigheid is. Dit wil echter nog niet zeggen, dat de werkelijkheid met de schatting overeenkomt.

De gebeurtenissen van de laatste weken heeft de gehele situatie een ander karakter gegeven. De bomaanslagen nemen eerder toe dan af. Toen enkele maanden geleden de concierge van de Montreal Recruiting Centre, William O'Neil, door een bom werd gedood, ging er een gevoel van verontwaardiging door geheel Canada, ook door Quebec. Ook de leiders van de onafhankelijkheidsbeweging begrepen maar al te goed, dat dergelijke dingen alleen maar schade kunnen doen. Sindsdien zijn echter deze bomaanslagen niet verminderd. Integendeel. Bijna dagelijks leest men thans van hernieuwde aanslagen en de politie heeft speciale maatregelen moeten nemen om te trachten hieraan een einde te maken. Het is duidelijk, dat hier ondergrondse krachten aan het werk zijn, wier sporen moeilijk zijn na te gaan. Volgens het Meinummer van "The Canadian Intelligence Service" is het duidelijk, dat hier van communistische agitatie sprake is, die niet zozeer de onafhankelijkheid van Quebec bedoelt, als wel het gebruik maken van de gelegenheid. Het begint op een guerilla-oorlog te lijken, die vooral in een millioenstad als Montreal, haast niet te controleren is.

Dit is op zichzelf reeds ernstig genoeg. Hier komt echter nog bij, dat sommige bladen in Quebec de terroristen een aureool van heldendom geven. Daartegen heeft de premier van Quebec zich sterk gekeerd. Wij laten hieronder een gedeelte volgen van het Mei-nummer van Canadian Intelligence Service, dat wel een somber licht op de situatie werpt:

Premier Jean Lesage of Quebec has criticized both the Montreal daily press and the CBC for the amount of publicity given these terrorists. Chief offenders were *La Presse* and *Le Devoir*, who made heroes of these criminals until the death of William O'Neil.

Gerard Pelletier, the Editor-in-Chief of *La Presse*, even had a front-page interview with a "suicide-commando" of the Q.L.F. And *La Patrie* (a weekly owned by *La Presse* and staffed by leftists like Pierre Chalout) also played up the "sensational" character of the Q.L.F.

In its edition of March 27, *La Patrie* had a front-page headline, *The Death Commandos*, showing a Q.L.F. terrorist tossing a "Molotov cocktail". This article, written by leftist Francine Dufresne, showed the terrorists in an heroic light.

The disturbing aspect of all this Q.L.F. campaign of terrorism is the fact that most of the Q.L.F. militants are either CBC employees, recipients of Canada Council grants *), or frequently "invited guests" on CBC panels. This was even hinted at by a Quebec separatist leader, Raymond Barbeau (a professor at the University of Montreal), in an interview with Peter Worthington in the Toronto *Telegram* of April 27, from which I quote:

"He (Mr. Barbeau) thinks it wise of the police to suspect the campus of the University of Montreal as being a breeding ground for potential terrorists — 'and they might take a serious look at the CBC in Montreal, too,' he added."

This is a very serious statement, but it must be taken seriously because Barbeau is leader of the Alliance Laurentienne, Quebec's main separatist movement, and he should know what he is talking about.

Men mag terecht betwijfelen of de voorstanders van een zelfstandig Quebec gediend zijn van een dergelijke ondersteuning van hun verlangens.

*) The Canada Council geeft toelagen aan begaafde schrijvers en artisten.

Philips Records

A NEW SUPPLY CAME IN

Order from your LOCAL STORE (all across Canada) or from us.

"A TOI LA GLOIRE" (pracht album) met 2 12" records, long play, de gehele dienst van de begrafenis van H.M. Prinses Wilhelmina, tekst van de dienst en verzen in het album. $ 7.95

PRO REGE PUBLISHING CO. & SPEELMAN'S BOOKHOUSE

10 GOLFDOWN DR., REXDALE (ONTARIO)

CH 9-6662

BIBLES - BOOKS - RECORDS - PRINTING - DUPLICATING

GODETIA
dubbelgebreide rayontrico met leuke ruitbloemkant. Praktisch èn mooi.

Verkrijgbaar bij onze agenten.

IMPORTEUR:

JANKOK Ltd.

5250 Yonge Street

WILLOWDALE, ONT.

In en om de tuin

door Laura Chisholm

(Can. Scene) — Het kweken van bloemen en planten is een hobby, die over de gehele wereld aanhangers heeft. Ik heb 40 jaar getuinierd in Canada en heb thans vele New Canadian buren, die graag zo nu en dan wat advies hebben. Door middel van hun eigen bladen wil ik ze graag in mijn plezier laten delen.

Om te beginnen hebt U een geschikt stuk grond nodig, waarin ge Uw zaad kunt zaaien of goede planten planten. Bestaat de grond uit harde klei, probeer er dan goede tuinaarde, d.w.z. leem door heen te werken. Een baal turfmolm maakt te harde grond los en houdt vocht in te zandige aarde. Daar onze lezers in verschillende delen van Canada wonen is het het beste om te onthouden dat plantingstijd de tijd is, wanneer de aarde ontwaakt. Zaai niet al Uw groentezaad tegelijk, maar neem een tussenruimte van een week of tien dagen. Hebt U dan met het eerste zaad slecht weer of andere tegenslag, dan hebt U toch later een goede oogst. Mais, bieten, wortels en pompoenen doen het in midden Ontario goed als U ze in Mei plant, maar in vele ander delen van Canada wordt het wel begin Juni, voor de grond warm is.

Tomatenplanten zijn erg gevoelig voor vorst en moeten dan ook beschermd worden wanneer ze geplant worden in een tijd, dat er nog kans is op nachtvorst. Kunstmeststoffen zijn fantastische hulpmiddelen in het kweken van grote sappige groenten, maar men moet er met zorg mee omgaan. De meeste bestanddelen verbranden jonge scheuten en wortels, wanneer ze er mee in aanraking komen. Men dient dan ook slechts kleine hoeveelheden te gebruiken en het beste is om ze in het water op te lossen en voorzichtig, minstens twee inches van de plant vandaan te begieten. Na zoveel jaren tuinieren had ik toch heus beter moeten weten, maar toch heb ik verleden jaar twee dozijn aardbeienplanten verloren, doordat ik poeder in een kring rondom de planten had gestrooid, waardoor ze verbrandden, doordat er een hevige regenbui op volgde.

Wist U dat asperge, geplant in goed gemeste grond, U na een groei van drie jaar 20 jaar van voedsel voorziet? U zaait het zaad dit voorjaar en verplant de wortels dan volgend jaar naar een blijvend bed.

Drukwerk nodig?

Versta U dan met ons! Onze Nederlandse en Canadese ervaring stellen wij gaarne tot Uw beschikking. Onze drukkerij is ingericht voor zowel kleine als grote opdrachten. En onze prijzen zijn billijk.

GUARDIAN

PUBLISHING COMPANY LTD.

HAMILTON, ONT.

Corner Gage & Main
P.O. Box 34, Station B
Phone 547 - 1488
547 - 1489

TOEN en NU

"VRAAGSTUKKEN" RONDOM DE STUDERENDE VROUW

Op de achterzijde van het bulletin van de Kingston Chr. Ref. Church, dat ons door een vriendelijke abonnee werd toegezonden, vonden wij het volgende:

Op 24 September 1905 wordt in de Senaatsvergadering van de Vrije Universiteit te Amsterdam een verzoek behandeld van de heer 't Hooft te Arnhem, waarin hij toelating vraagt tot de juridische studiën voor zijn dochter. Daar zitten ze rond de tafel: Prof. Fabius, Prof. Woltjer, Prof. Geesink, Prof. H. H. Kuyper, Prof. H. Bavinck, — om maar enkelen te noemen.

Prof. Fabius neemt eerst het woord en hij zegt niet veel anders dan wat hij een paar jaar tevoren geschreven had in zijn bundel "Voortvaren". In die bundel had hij een aparte paragraaf gewijd aan "man en vrouw. Hij zei daarin dat men tegenwoordig maar steeds verdedigt dat man en vrouw gelijke rechten hebben omdat ze gelijk zijn. Maar dat is immers niet waar! Wij lezen toch in Genesis dat God de mens als man én vrouw schiep! Daar ligt toch al de principiële *ongelijkheid*! En Prof. Fabius gaat nu in de Senaatsvergadering die ongelijkheid uitgebreid bewijzen.

"De hand der vrouw is slechts weinig korter en smaller dan die van de man. Doch bij haar is dikwijls de wijsvinger langer dan de ringvinger, wat aan de hand een slanke vorm geeft. Voorts is in de regel de duim van de vrouw korter dan die van de man. Ook kenmerkt de vrouw zich door het geringe gewicht van de onderkaak, die maar 79% is van die van de man. Ook haar pols slaat sneller en de vrouwelijke hand voelt fijner, reden waarom in Amerika voor het tellen van geld de voorkeur aan vrouwen wordt gegeven . . .

Zal nu iemand, die zo ànders is dan de man iets kunnen betekenen voor zoiets mannelijks als de wetenschap??? *"Neen!,"* zegt Prof. Fabius, "absoluut *neen!*"

Zo heeft Fabius zijn oude argumenten nog eens herhaald en hij vindt van verschillende kanten bijval. Prof. Woltjer denkt er niet veel anders over en Prof. Geesink weegt het zelfs te zeggen dat vrouwenstudie niet alleen ingaat tegen de aanleg en de bestemming der vrouw, maar dat het óók een *ontwrichting* is der maatschappij, ja, dat het zelfs ingaat *tegen de ordeningen Gods!* "Wat een geweldige taal!" zeggen wij nu. Zijn we dan al bijna 60 jaar zwaar aan het zondigen? Of zouden de ordeningen Gods toch wat wat anders te zeggen hebben?

Gelukkig zijn er ook voorstanders en daaronder is de oude Prof. Bavinck, die meer gevoel heeft voor de ontwikkeling der maatschappij en voor de groeiende taak van de vrouw, een taak die ook buiten het gezin een vorm gaat krijgen. De Senaatsvergadering gaat voort en gelukkig wint het gezond verstand het van de principes die men zelf gemaakt heeft. Mejuffrouw 't Hooft mag studeren en wij vinden haar naam dan ook op de studentenlijst van de cursus 1905/1906. Toch had dit muisje nog een staartje: de V.U.-dagen van 1906 waren aanstaande en daar moest derhalve aan het eenvoudige volk verteld worden dat meisjesstudie achteraf bezien toch goed was. En zo geviel het dat Prof. H. H. Kuyper in Middelburg voor een aandachtig gehoor het studerende meisje verdedigde. Maar die verdediging gaat toch niet van harte. Prof. Kuyper houdt diep in zijn hart niet van vrouwen in de wetenschap, want zijns inziens betekenen ze daar niet veel. En hij oreert: ". . . een vrouw, bij wie het schuchtere en ingetogenen plaats zou maken voor mannelijke luidruchtigheid, bij wie het teder gevoel overheerst wordt door kloek verstand en die de liefde tot man en kind laat ondergaan in politieke en wetenschappelijke problemen, is géén aangename verschijning . . ." Er kwam niet veel debat op dit doorwrochte betoog. Alleen merkte Prof. F. L. Rutgers op dat het toch wel een zorgwekkend verschijnsel was dat men tegenwoordig niet meer wilde dienen. "Waar zijn de goede dienstboden?" riep hij uit. "De meisjes worden liever telefoniste, of winkeljuffrouw of naaister in een atelier!" Dat is dus een klacht uit 1906: een tijd, die naar óns idee overliep van keuken- en bellemeisjes, van eerste- en tweede dienstboden, van kinderjuffrouwen en huisnaaisters.

En achteraf bezien kunnen wij niet dankbaar genoeg zijn voor wat de vrouwen uit het Réveil op dit punt hebben gedaan voor de vrijmaking der vrouw. Dat zij verpleegster mocht worden, maatschappelijk werkster, onderwijzeres, is voor een groot deel vrucht geweest van deze 19e eeuwse opwekkingsbeweging.

Maar om op ons verhaal terug te komen: Mejuffrouw 't Hooft was dan toegelaten tot de studie. Maar bij student zijn behoort méér dan alleen studie: en zij wilde dus ook graag lid van het studentencorps worden. Dit gaf natuurlijk ook weer hevige principiële moeilijkheden. Maar gelukkig overwon ook hier het gezond verstand. Eén van de voorstanders won het pleidooi met de volgende argumenten: "Mijne Heren, Verleden jaar hebben wij in ons Corps een student opgenomen van het mannelijke geslacht maar met vrouwelijke trekken en vrouwelijke manieren. Maakt het zoveel verschil of wij deze persoon in ons midden hebben of Mejuffrouw 't Hooft?" En dus werd mej. 't Hooft, tot overmaat van ramp, óók nog maar meteen Corpslid! Het eerste Calvinistische schaap was dus over de Calvinistische dam gelopen, maar navolgers waren er nog niet vele. Pas in 1918 komen er weer twee meisjesstudenten en in 1929 acht. Totdat na de tweede Wereldoorlog een ware golf losbreekt van meisjesstudenten. En dat stijgt zo van jaar tot jaar: 1945—106, 1955—285, 1962—566. En niemand vraagt zich meer af of meisjes studeren mogen. Ze doen gewoon mee, ze leggen hun examen af en ze krijgen een baan (of ze trouwen). Het wetenschappelijke resultaat van al deze damesstudie is echter tot op heden nog maar pover geweest. Voor de tweede Wereldoorlog, in 1937, promoveerden Prof. van der Molen en Mevrouw Diemer-Lindeboom. En na de oorlog zijn er in totaal nog 5 dames gepromoveerd. Zouden Fabius, Woltjer, Geesink en Kuyper dan toch nog gelijk hebben gehad?

Wijziging van de politiek van Amerikaanse concerns ten aanzien van hun Canadese dochterbedrijven noodzakelijk geacht

In een redactionele bijdrage van The Financial Post van 27 april j.l. wordt erop gewezen dat de Canadezen er zich goed van bewust moeten zijn dat Canada nog steeds voor diepgaande, moeilijke problemen staat die noch gemakkelijk, noch op korte termijn zullen worden opgelost.

Overigens stelt genoemd financieel-economisch weekblad met instemming vast, dat de heer Pearson erin geslaagd is een aantal bijzonder bekwame personen aan zijn Kabinet te verbinden. Diegenen, aldus The Financial Post, die van de nieuwe regering wonderen verwachten, zullen beslist worden teleurgesteld. Canada's economische en financiële problemen zijn niet aan het Diefenbaker-Kabinet en evenmin aan voorgaande Liberale regeringen te wijten. Zij zijn een gevolg van Canada's historische ontwikkeling en van de economische groei sedert 1945 van Canada, van de Verenigde Staten en van de hele Atlantische Gemeenschap. Canada moet welvarend trachten te worden in een wereld, waar de industrie werkgelegenheid verschaft. In een wereld waar door machines op zeer grote schaal massaproductie tegen lage kosten mogelijk wordt gemaakt. In een omgeving waar de internationale concurrentie scherper is dan ooit het geval is geweest.

In Canada bestaat een verwerkende industrie die grotendeels is opgebouwd met Amerikaans kapitaal. Er is geen enkel ander land in de wereld, waar de werkende industrie bijna voor de helft in handen is van Amerikanen of in het algemeen van buitenlanders. Hierdoor ontstaat de noodzaak elk jaar grote bedragen aan interest en dividend naar het buitenland, i.c. de Verenigde Staten, te remitteren, waardoor het toch al aanwezige tekort op Canada's internationale betalingsbalans nog wordt vergroot. Bovendien is Canada's verwerkende industrie opgericht met het primaire doel locale zeer beperkte markten van goederen te voorzien. Hierdoor is het in Canada onmogelijk in voldoende mate de voordelen van massa-produktie te verwerven. Verder bestaat Canada's industrie uit een groot aantal firma's die het dikwijls niet wordt toegestaan met moeder- of zustermaatschappijen op internationale markten te concurreren. Het resultaat hiervan is dat in Canada's industriële sector die bij uitstek dynamisch behoort te zijn, de expansie slechts gering is. Dat Canada's moeilijkheden voor een belangrijk deel veroorzaakt worden door de problemen van zijn industrie en het Amerikaanse eigendom van deze industrie, staat wel vast. Dit te erkennen echter behoeft niet te betekenen dat men zich tegen de investering van Amerikaans kapitaal in Canada keert.

De onderminister van Economische Zaken van Manitoba, de heer Rex E. Grose, bracht dit punt in een rede, gehouden voor de American Management Association, in New York, ter sprake. Hij zei daar o.m. dat men in Canada niet allergisch is ten aanzien van buitenlands kapitaal. Integendeel, men is ervan overtuigd dat Amerikaanse investeringen in Canada vitaal zijn voor Canada's groei en bovendien wil men in Canada gaarne profiteren van Amerikaanse verbeteringen op het gebied van technologie en produktiviteit. Doch het is wel noodzakelijk dat aan Canadese burgers de gelegenheid wordt geboden deel te hebben in de leiding en in de eigendom van buitenlandse bedrijven die in Canada Canadese grondstoffen verwerken. In de praktijk blijkt maar al te vaak dat veel internationale concerns met het hoofdkantoor in de Verenigde Staten, hun Canadese dochterbedrijven als een soort verlengstuk van hun eigen Amerikaanse organisaties beschouwen. Zij verplichten de Canadese dochterbedrijven tot aankoop van Amerikaanse grond- en hulpstoffen. Zij maken voor Canadese dochterbedrijven de uitvoering van export-orders onmogelijk.

Niettemin hebben dezelfde Amerikaanse concerns in andere landen wel toegestaan dat hun dochterbedrijven aldaar een integrerend deel van de lokale economie zijn geworden, met het doel de indruk dat deze bedrijven buitenlands zijn, weg te nemen.

Een herziening van de politiek van de grote Amerikaanse concerns met betrekking tot hun Canadese dochterbedrijven is, aldus The Financial Post, noodzakelijk. Deze herziening zal tijd, verbeeldingskracht en politieke moed kosten. De nieuwe Canadese regering zal echter juist op dit terrein een grote bijdrage kunnen leveren tot de verdere economische ontwikkeling van Canada en tot de welvaart van het Canadese volk.

(NCKvK)

Alle goede dingen in drieën

- **De Nederlanden** van 1845
- The Commercial Life Assurance Co.
- The Halifax Insurance Co.

(Canada's **oudste** verzekeringsmaatschappij)

Bij deze **3**

bent U voor **al Uw Verzekeringen** veilig onder dak

Hoofdkantoor: 1303 Yonge St., Toronto. Tel. 924-7311

WIJ HEBBEN WEER EEN AANTAL LEUKE BOUWPLATEN IN VOORRAAD ! !
Wilt U er gaarne een GRATIS voor Uw kinderen ontvangen? Zendt dan omgaand Uw naam en adres aan: Commercial Life, 1303 Yonge Street, Toronto.

DUXBURY
TRAVEL SERVICE
Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line
BRAMPTON, ONT.
85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

Lambert Huizingh
Accredited Public Accountant and Auditor
Commissioner for taking Affidavits
•
Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282
•
139 Albert St.
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

WILLEM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten
330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact
Naam ....
Post-adres ....
....
Aangebracht door: ....
Naam ....
Post-adres ....
....
Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B., Hamilton, Ont.

Aan:
Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:
Naam ....
Post-adres ....
....
....

OUD ADRES:
....
....

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 4.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevalen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel. Alle Bijbelse personen, geografische namen, alles wat betrekking heeft op de afzonderlijke Bijbelboeken, cultus en maatschappelijk leven van Oud-Israël, de in de Bijbel genoemde gebruiksvoorwerpen, dieren, planten enz. kunt U hierin vinden met een kort-en-bondige omschrijving. Een uitstekende gids door de Bijbel.

HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.
Het geheim van de ware humor is te leven in de vreugde van Christus. In dit boekje wordt gepoogd dit aan de lezers duidelijk te maken.

DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.
Gelovigen maar ook ongelovigen hebben erkend dat de Bijbel een zeer bijzonder boek is. Een boek van onuitputtelijke schoonheid.

HERLEEFD VERLEDEN, door Prof. A. Sizoo.
Een boekje over de Grieks-Romeinse oudheid dat de aandachtige lezer een beter begrip zal bijbrengen van de wereld waarin wij thans leven.

BILDERDIJK, door Martien J. G. De Jong.
Een bibliografie over Bilderdijk, die een van de geleerdste mannen was van zijn tijd, en leefde in de dagen van het Réveil. Dit boekje geeft behalve een levensbeschrijving tevens een indruk van zijn voornaamste werken.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

LUTHERS WERKEN
Luthers werken zijn niet erg bekend en toch zo erg belangrijk. Ds. Impeta geeft in dit boekje de vertaling van: "De Babylonische gevangenschap van de Kerk", "Brief aan Paus Leo X" en "De vrijheid van een Christen".

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

HEL EN HEMEL VAN DACHAU, door Ds. J. Overduin.
Een boekje waarin de verschrikkingen van het concentratiekamp Dachau gedurende de tweede wereldoorlog worden beschreven, maar waarin vooral ook uitkomt de heerlijkheid van een onwankelbaar geloof in God, zodat het hemelleven reeds aanvangt temidden van Helse tyrannie.

KAART VAN KERKELIJK NEDERLAND, door Dr. C. N. Impeta. (Beschrijving van verleden en heden der Remonstrantse Broederschap.)
Ds. Impeta geeft in dit boekje een objectieve beschrijving van de meer dan 50 kerken in Nederland. (Geschiedenis, grondslag, organisatie enz.) Een zeer interessant boekje voor meelevende kerkmensen.

ROME EN DE REFORMATIE (Boeket-reeks)
De Reformatie van de 16e eeuw ligt in het grijze verleden. Daar is nu een keer, zo zeggen velen, een grote kloof tussen Rome en de Reformatie. Het is een afgesloten geheel en men hoeft over eenheid niet meer te denken. Toch moet er een poging blijven bestaan tot het voeren van een eerlijk gesprek tussn de Roomse Kerk en de Kerk van de Reformatie. Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over dit alleszins belangrijke onderwerp.

OP DE MAN AF. (Boeket-reeks)
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen. In dit boekje zijn toespraken opgenomen welke Ds. Jager heeft gehouden voor de N.C.R.V. en de I.K.O.R. Het is zeer interessante literatuur.

VERLEIDENDEGEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS
Virginia Blakeslee, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put again the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS
Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON
Rosemary Conningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST
Dr. F. B. Meyer. A Clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN
Ruth Gordon. The Personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

A PREY TO SATAN
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.